

Pričevanje prebuja poklice

TEDEN MOLITVE
ZA
DUHOVNE POKLICE

19. do 25. april 2010

Murska Sobota 2010

UVODNA BESEDA

Vsak človek želi biti srečen. Zato srečo išče na najrazličnejše načine; nekateri le za trenutke, drugi za vse življenje. Toda sreča je v veliki meri odvisna tudi od prave izbire poklica, ali bolje rečeno od našega odgovora na Božji klic ljubezni. Samo takrat, kadar smo Bogu dali vse, lahko od njega pričakujemo vse. Le v tem je prava sreča.

Dragi duhovniki, dragi molilci in drugi pastoralni sodelavci, smo pred tednom molitve za duhovne poklice. Pred nami pa je tudi knjižica, ki naj nam služi kot pripomoček, da bi še boljše pospeševali duhovniške in redovniške poklice, da bi okrepili in naredili učinkovito oznanjevanje poklicev v besedi, zgledu in sliki. Tukaj so pričevanja, molitvena ura, kateheze tistih, ki so »srečni«, ki so odgovorili s svojim »da« Bogu in njegovemu načrtu.

Tudi sveti oče Benedikt XVI., je za 47. svetovni dan molitve za duhovne poklice napisal posebno pismo z naslovom: »Pričevanje prebuja poklice«. Papež je opozoril na tri vidike posvečenega življenja, ki se mu zdijo bistveni za njegovo učinkovito pričevanje: prijateljstvo s Kristusom, popolna podaritev samega sebe Bogu in življenje v občestvu.

Ko si bomo v molitvenem tednu za nove duhovne poklice in vztrajnost že poklicanih prizadevali in prosili Gospoda novih delavce v Gospodovem vinogradu, naredimo ves svoj del, da bi priročnik služil svojemu namenu. Povabimo vse, da z ljubeznijo in novo gorečnostjo sodelujejo pri tej veliki nalogi Cerkve. Duhovni poklici niso samo stvar duhovnikov, redovnikov, redovnic in škofov, ampak so stvar vseh kristjanov. Ker je duhovništvo dar za vso Cerkev, je vsa Cerkev odgovorna za posameznega duhovnika. Zgledi Bogu posvečenih lahko podarijo mlademu človeku gotovost, kakršna je zapisana v Evangeliju: »Gospod h komu pojdemo? Besede večnega življenja imaš!« Ali kakor mi je nekoč dejal mlad fant, ki se je odločil za duhovni poklic: »Hotel

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

27-725-534.3

TEDEN molitve za duhovne poklice : pričevanje prebuja poklice /
[zbral in uredil Simon Slana]. - Murska Sobota : Škofija, 2010

1. Slana, Simon
250252800

Pričevanje prebuja poklice

Teden molitve za duhovne poklice, 19. 4. □ 25. 4. 2010

Zbral in uredil: Simon Slana

Lektorirala: Bea Logar

Slika na naslovnici: Tomaž Berke

Grafična priprava in tisk: Klar d.o.o.

bi nadaljevati Jezusovo delo ljubezni in dobrote, hotel bi dokončati tisto, kar je On začel!«

Vsem, ki ste sodelovali pri nastajanju tega priročnika, se iskreno zahvaljujem in želim obilje božjega blagoslova in Marijinega varstva.

*Srečko Fras,
voditelj komisije za duhovne poklice v murskosoboški škofiji*

POSLANICA SVETEGA OČETA BENEDIKTA XVI.

ZA 47. SVETOVNI DAN MOLITVE

ZA DUHOVNE POKLICE

Pričevanje prebuja poklice

Spoštovani bratje v škofovski in duhovniški službi, dragi bratje in sestre!

47. svetovni dan molitve za duhovne poklice, ki ga obhajamo na 4. velikonočno nedeljo, mi daje priložnost, da vam predložim razmišljanje, ki se lepo ujema z letom duhovništva: Pričevanje prebuja poklice. Plodovitost duhovnih poklicev je v prvi vrsti sad zastonjskega Božjega delovanja, vendar jih pospešuje, kot potrjuje pastoralna izkušnja, tudi kakovost in bogastvo osebnega in občestvenega pričevanja tistih, ki so se že odzvali Gospodovemu klicu v duhovniško službo ali posvečeno življenje, saj njihovo pričevanje lahko prebudi v drugih željo, da se tudi sami velikodušno odzovejo na Kristusov klic.

Pričujoča tematika je torej tesno povezana z življenjem in poslanstvom duhovnikov in Bogu posvečenih oseb. Zato bi rad povabil vse tiste, ki jih je Gospod poklical na delo v svoj vinograd, da obnovijo svoj odgovor na Božji klic, še posebej v tem letu duhovništva, ki sem ga razglasil ob 150. obletnici smrti Janeza Marije Vianneya, svetega arškega župnika, ki je vedno aktualen zgled duhovnika in župnika.

Že v Stari zavezi so se preroki zavedali, da so poklicani s svojim življenjem pričevati za to, kar oznanjajo, pripravljeni soočiti se tudi z nerazumevanjem, zavrženostjo in preganjanjem. Naloga, ki jim jo je Bog zaupal, jih je zajela celostno, kot »goreč ogenj« v srcu, ki ga ni moč zadržati (prim. Jer 20,9), in zato so bili pripravljeni dati Gospodu ne le svoj glas, ampak sleherno prvino svojega bivanja. V polnosti časov bo Jezus, poslan od Očeta (prim Jn 5,36), s svojim poslanstvom pričeval o Božji ljubezni do vseh ljudi, brez razlike, s posebno

pozornostjo do zapostavljenih, do grešnikov, obrobnih in revežev. On je vzvišeni pričevalec Boga in njegovega hrepenenja po odrešenju vseh ljudi. Na začetku novih časov Janez Krstnik, ki vse svoje življenje porabi za to, da pripravi pot Kristusu, pričuje, da se uresničujejo, v Sinu Device Marije iz Nazareta, Božje obljube. Ko ga vidi prihajati k reki Jordan kjer je krščeval, ga predstavi svojim učencem kot »Božje Jagnje, ki odvzema greh sveta« (Jn 1,29). Njegovo pričevanje je tako plodovito, da sta dva izmed učencev, »ko sta slišala, kaj je rekel, odšla za Jezusom« (Jn 1,37).

Tudi Petrov poklic, piše evangelist Janez, se je uresničil preko pričevanja brata Andreja. Potem ko je srečal Učitelja in se odzval njegovemu vabilu, naj ostane pri Njem, čuti potrebo, da nemudoma pove Petru, kaj je odkril medtem, ko je »ostal« pri Gospodu: »Našli smo Mesija (kar v prevodu pomeni Maziljenec)« in ga je privedel k Jezusu« (Jn 1,41–42). Tako je bilo tudi z Natanaelom, Bartolomejem, zaradi pričevanja učenca Filipa, ki mu je navdušen razodel svoje odkritje: »Našli smo njega, o katerem so pisali Mojzes v postavi in preroki: Jezusa, Jožefovega sina iz Nazareta« (Jn 1,45). Svobodna in zastonjska Božja pobuda doseže in zahteva človeško odgovornost tistih, ki sprejmejo njeno povabilo, da z lastnim pričevanjem postanejo orodja Božjega klica. To se v Cerkvi dogaja tudi danes: Bog se poslužuje pričevanja duhovnikov, ki so zvesti svojemu poslanstvu, za vzbujanje novih duhovniških in redovniških poklicev, da bi služili Božjemu ljudstvu. Zaradi tega želim opozoriti na tri vidike duhovniškega življenja, ki se mi zdijo bistveni za njegovo učinkovito pričevanje.

Temeljna in prepoznavna značilnost vsakega duhovniškega in redovniškega poklica je prijateljstvo s Kristusom. Jezus je živel v nenehni povezanosti z Očetom, in to je prebujalo v učencih željo, da bi tudi sami živeli isto izkušnjo, da bi se od Njega naučili občestva in nenehnega pogovora z Bogom. Če je duhovnik »Božji mož«, ki pripada Bogu in pomaga drugim, da bi ga spoznali in ljubili, ne more, da ne bi gojil globoke in prisrčne povezanosti z Njim, ne more, da ne bi ostal v njegovi ljubezni in ne bi dal prostora poslušanju Njegove besede.

Molitev je prvo pričevanje, ki prebuja poklice. Tako kot je apostol Andrej povedal bratu, da je spoznal Učitelja, ga mora tudi tisti, ki hoče biti Kristusov učenec in pričevalec, »videti«, osebno spoznati, naučiti se ljubiti ga in ostati z Njim.

Drugi vidik duhovniške posvetitve in redovniškega življenja je popolna podaritev sebe samega Bogu. Apostol Janez piše: »Ljubezen spoznavamo po tem, da je On dal življenje za nas. In tako smo tudi mi dolžni dati življenje za brate« (1 Jn 3,16). S temi besedami Janez vabi učence, da vstopijo v logiko Jezusa, ki je vse svoje življenje izpolnjeval Očetovo voljo, vse do poslednje podaritve na križu. Tu se v vsej polnosti razodeva Božje usmiljenje; usmiljena ljubezen, ki je premagala temo zla, greha in smrti. Podoba Jezusa, ki pri zadnji večerji vstane od mize, odloži oblačila, vzame platno, se z njim opaše, se skloni in umije apostolom noge, izraža smisel služenja in podaritve, ki sta se razodevali v vsem njegovem življenju, ki ga je živel v pokorščini Očetu (prim. Jn 13,3-15). V hoji za Jezusom si mora vsak, ki je poklican v posvečeno življenje, prizadevati, da pričuje za podaritev samega sebe Bogu. Iz te podaritve izhaja zmožnost, da se potem podarja tistim, ki mu jih Božja previdnost zaupa v pastoralno skrb, s popolno, nenehno in zvesto predanostjo in z veseljem, da more postati sopotnik mnogih bratov in sester, da bi se le-ti odprli srečanju s Kristusom, in da bi njegova beseda postala luč na njihovi poti. Zgodba slehernega poklica je skoraj vedno povezana s pričevanjem kakega duhovnika, ki radostno živi podaritev samega sebe bratom za nebeško kraljestvo. In sicer zato, ker sta pričevanje in beseda duhovnika zmožni vzbuditi vprašanja in pripeljati do odločitev, tudi dokončnih (prim. Janez Pavel II., apostolska spodbuda Dal vam bom pastirjev, 39).

In končno, tretji vidik, ki zaznamuje duhovnika in posvečene osebe, je občestvo. Jezus je poudaril, da je prepoznavno znamenje tistega, ki hoče biti njegov učenec, globoko občestvo v ljubezni: »Po tem bodo vsi prepoznali, da ste moji učenci, če boste med seboj imeli ljubezen« (Jn 13,35). Še prav posebej mora biti človek občestva duhovnik, odprt za vse, zmožen povezati v edinost celotno čredo, ki mu jo je zaupala

Gospodova dobrota, ji pomagati, da premaga ovire, izgadi spore, ublaži napetosti in nerazumevanja, da odpusti žalitve. Julija 2005, na srečanju z duhovniki v Aosti, sem dejal, da mladih, če vidijo žalostne in izolirane duhovnike, to gotovo ne spodbuja, da bi posnemali njihov zgled. Zbegani so in se jim vsiljuje misel, da je to prihodnost duhovnika. Zato je potrebno živeti občestvo, ki razodeva lepoto duhovništva. Tedaj bo mlad človek rekel: »To je lahko tudi moja prihodnost, tako se da živeti« (Insegnamenti I (2005), 354). Drugi vatikanski koncil poudarja glede pričevanja, ki prebujajo poklice, zgled ljubezni in bratskega sodelovanja, ki ga morajo nuditi duhovniki (prim. odlok o duhovniški vzgoji Optatam totius, 2).

Rad se spominjam besed svojega spoštovanega predhodnika Janeza Pavla II.: »Življenje duhovnikov, njihova brezpogojna predanost Gospodovi čredi, njihovo pričevanje ljubečega služenja Bogu in Cerkvi – pričevanje, zaznamovano z izbiro križa, ki ga sprejmejo v velikonočnem upanju in veselju, njihova bratska sloga in njihov žar za evangelizacijo sveta, to je prvi in najbolj prepričljiv dejavnik duhovne plodovitosti« (Dal vam bom pastirjev, 41) Lahko bi rekli, da se duhovni poklici rojevajo v stiku z duhovniki kot dragocena dediščina, ki se posreduje z besedo, z zgledom in s celotnim življenjem.

To velja tudi za posvečeno življenje. Sam obstoj redovnikov in redovnic govori o Kristusovi ljubezni, če mu le ti sledijo v popolni zvestobi evangeliju in z veseljem sprejemajo njegova načela presojanja in življenja. Tako postanejo »znamenje nasprotovanja« za svet, čigar logika se pogosto navdihuje v materializmu, egoizmu in individualizmu. Njihova zvestoba in moč njihovega pričevanja, ki je v tem, da se pustijo osvojiti Bogu in se odpovedo samim sebi, še naprej prebujajo v srcih številnih mladih željo, da se tudi sami odločijo slediti Kristusu, za vedno, na celovit in velikodušen način. Posnemati Kristusa – čistega, ubogega in pokornega, se identificirati z njim: to je ideal posvečenega življenja, pričevanje absolutnega prvenstva Boga v življenju in zgodovini ljudi.

Vsak duhovnik, vsak posvečen moški in vsaka posvečena ženska, ki so zvesti svojemu poklicu, posredujejo radost služenja Kristusu in vabijo vse kristjane, da se odzovejo vesoljnemu klicu k svetosti. Torej, da bi pospešili duhovniške in redovniške poklice, da bi okrepili in naredili učinkovito oznanjevanje poklicev, potrebujemo zgled tistih, ki so že izrekli svoj »da« Bogu in načrtu, ki ga ima z njimi. Osebnostno pričevanje življenjskih in konkretnih odločitev bo spodbudilo mlade k zavezujočim odločitvam, ki bodo obogatile njihovo prihodnost. Da bi jim pri tem pomagali, je potrebna tista umetnost srečevanja in pogovarjanja, ki jih je sposobna razsvetliti in jih spremljati, zlasti z zgledom lastnega življenja, ki ga živimo kot poklic. Tako je storil sveti arški župnik, ki je bil vedno v stiku s svojimi župljani in jih je »učil predvsem s pričevanjem življenja. Iz njegovega zgleda so se verniki učili moliti« (Pismo na začetku leta duhovništva, 16. junija 2009).

Naj bo tudi ta svetovni dan molitve za duhovne poklice dragocena priložnost in spodbuda mnogim mladim, da bi razmišljali o svojem poklicu in ga sprejeli s preprostostjo, zaupanjem in predanostjo. Devica Marija, Mati Cerkve, naj bedi nad vsako najmanjšo klico poklica v srcu tistih, ki jih Gospod kliče, da bi mu sledili bolj od blizu; naj Gospod stori, da zraste v košato drevo, polno sadov, v blagor Cerkve in vsega človeštva. Za to molim in vsem podeljujem apostolski blagoslov.

V Vatikanu, 13. novembra 2009

PONEDELJEK, 19. 4. 2010

s. Marjeta Zanjковиč hmp, redovnica

Apd 6,8-15; Jn 6,22-29

UVOD

Na začetku tedna molitve za duhovne poklice, nam Božja beseda govori o znamenjih.

Prvi mučenec sv. Štefan je poln milosti in moči delal velika znamenja med ljudmi. Bil je pogumna Jezusova priča in se je Njemu brezpogojno tudi izročil. V tem tednu bomo molili, da bi po zgledu prvih Jezusovih učencev vsi poklicani mogli zvesto živeti svojo podaritev Gospodu in s tem prebujati tudi nove duhovne poklice.

NAGOVOR

Ko se oziram nazaj v svoja mlada leta in premišlujem skrivnost svojega poklica, je to kakor čudovita molitev, hvalnica Bogu za velike reči, ki mi jih je storil moj Bog.

Bilo je na predvečer mojih prvih redovnih zaobljub v Družbi hčera Marije Pomočnice. Moj ljubljani ata, ko sem ga potegnila nekoliko v stran od drugih in mu zaupala preveliko srečo srca po komaj opravljeni sv. spovedi, mi je tudi sam razodel skrivnost, ki jo je hranil za ta ganljivi trenutek: »Veš Marjetica«, tako me je on klical, »ko si bila še čisto majhna in sem te z ljubeznijo držal v svojem naročju, se nisem mogel sprijazniti z mislijo, da bi to moje nebogljeno bitjece nekoč lahko pripadalo nekemu moškemu. Zato sem se z vsem srcem obrnil v molitvi k ljubemu Bogu in ga prosil, naj te On zadrži zase. Nikoli prej ti te moje

želje v molitvi nisem hotel razodeti, da te ne bi morda nehote silil ali pogojeval tvoje odločitve.«

Tako je torej ljubi Bog navdihnil moje starše, da so hoteli in srčno želeli, kar je hotel in želel On sam.

Božji klic je skrivnost njegove ljubezni in ga težko dojame tudi poklicani sam. Vendar sem trdno prepričana, da je moj poklic zrasel v moji družini, ki je imela svoje močne temelje v veri in iz svetlega vzgleda staršev, ki so živeli po veri. Ko smo obhajali otroci godovni ali rojstni dan, je bila navada, da sta nas starša zjutraj prebudila in tiho šepnila na ušesa: »Danes je tvoj god, rojstni dan, pojdi k sv. spovedi in sv. maši...!« Ob večerih nam je oče razlagal zgodbe sv. pisma in vedno sem imela občutek, da njegov obraz žari od zanosa, ko nam je govoril o Bogu in njegovem stvarstvu. Ko smo opravljali večerno molitev, ga nobeno trkanje na vrata kakšnega prišleca ni zmotilo, da bi molitev prekinili, ampak je vsak moral počakati, da je molitev utihnila. V takem vzdušju je v mojem srcu raslo veliko spoštovanje do Boga in plemenita čustva do bližnjega.

Po osnovni šoli, stara komaj 15 let, sem nenadoma došla v najgloblji tišini srca, kako je življenje bežno, bedno in zaslutila lepoto darovanja Bogu. Toda strah in sreča sta begali mojo komaj začetno mladost in različna pota v svet so me tudi vabila. V tem iskanju pa sem se spomnila na moje štiri tete redovnice in zaslutila, da v njihove vrste Gospod kliče tudi mene.

Prav kmalu po prvih redovnih zaobljubah pa me je Bog poklical še drugič in vlil v moje srce željo, da bi bila misijonarka med najrevnejšimi. Po besedah sv. Terezije D. Jezusa sem bila prepričana, da ljubi Bog nikoli ne položi v naše srce dobre želje, ki je ne bi mislil uresničiti.

Danes, po 21 letih misijonskega dela na Madagaskarju, gledam nazaj vsa presenečena nad velikimi deli, ki jih je Gospod storil v mojem življenju in srečna pojem Gospodu pesem hvaležnosti.

PROŠNJE

Z vernim srcem izročimo Gospodarju žetve naše prošnje:

Prosimo te, usliši nas!

1. Niso se mogli ustavljati modrosti, s katero je Štefan govoril. Gospod, podeli polnost tvoje modrosti in milosti tudi našemu sv. očetu Benediktu XVI., ki danes obhaja obletnico izvolitve.
2. Vsi so pogledali Štefana in videli njegov obraz kakor angelov. Gospod, naj obraz vseh tebi posvečenih, razodeva tvoje obličje.
3. Delajte za jed, ki ostane za večno življenje. Gospod, prosimo te za krščanske starše, da bi okrepljeni s kruhom življenja, podpirali svoje otroke tudi v duhovnem poklicu.
4. Božje delo je to, da verujete v tistega, ki ga je On poslal. Gospod, naj vera v tvojo ljubezen krepí vse trpeče, da bodo svoje trpljenje darovali tudi za rast novih duhovnih poklicev.
5. Ne delajte za jed, ki mine. Gospod, podeli večni mir pri sebi vsem, ki so se hranili s tvojim evharističnim kruhom, še posebno vsem pokojnim duhovnikom, redovnikom, redovnicam in misijonarjem.

Gospodar žetve, usliši te naše prošnje po Kristusu našem Gospodu. Amen.

TOREK, 20. 4. 2010

p. Leopold Andrej Grčar, redovnik

Apd 7,51-60; 8,1a; Jn 6,30-35

UVOD

Ta oltar postaja sedaj Betlehem in Kalvarija, na katerem bo Jezus, po duhovnikovih besedah, ponavzočil svoje življenje, trpljenje, smrt in vstajenje ter nam dal samega sebe v duhovno hrano! Povabim vas, da na to ljubezen odgovorimo z iskrenim kesanjem za vse svoje slabosti, grehe in nezvestobo!

NAGOVOR

Tisti nepozabni popoldan! Minila je sveta spoved pred prvim svetim obhajilom, in ko sem odhajal iz bazilike Lurške Marije, mi je katehet rekel: »Andrejček, jutri bo Jezus v sv. Rešnjem Telesu prvič prišel k tebi! Prosi ga – kar si najbolj želiš!«

Praznik sv. apostolov Petra in Pavla – dan mojega prvega sv. obhajila! Jezus je prišel! V meni odmevajo besede gospoda kaplana: »Prosi Jezusa, kar si najbolj želiš!« Izrekel sem prošnjo Jezusu v Evharistiji za očeta in mamo, potem pa sem dejal: »Jezus, daj, da postanem duhovnik!« Osem let sem bil mašni strežnik. Vsako jutro me je mama zbudila že ob petih – pozimi in poleti. Ko sem izpolnil petnajst let, me je gospod župnik spremljal v frančiškanski samostan. Minila so leta gimnazije, vojske in bogoslovja. Ko sem kot novomašnik prišel v domači kraj, sem v mamini sobi zagledal prvoobhajilno podobo. Presenečen se zazrem v datum: 29. junij 1948. Skoraj do ure natančno je Jezus po sedemnajstih letih izpolnil tisto ministrantovo prošnjo:

»Jezus, daj, da postanem duhovnik!« Ko se z veliko hvaležnostjo spominjam teh trenutkov, bi vas prosil: »Po prejemu Jezusa v svetem obhajilu, ne glejte na uro, ampak se v pristrčnem pogovoru, ob Marijini navzočnosti, saj je Ona Mati svete Evharistije, zadržite pri Jezusu in mu vse zaupajte...!«

PROŠNJE

Gospod, Jezus Kristus, ti prihajaš na oltar kot kruh življenja, iskreno te prosimo: **Jezus, usliši nas!**

1. Jezus, po svojem Svetem Duhu, podeli mladim moči in ljubezni, da ne bodo nikoli izgubili zaupanja vate!
2. Jezus, podari Cerkvi dovolj mašnikov, ki bodo ponavzočevali tvojo daritev!
3. Jezus, naj vsi, ki jih kličeš, prejemajo moč za zvestobo tvojemu klicu, v pogostem in vrednem prejetanju svetega obhajila!
4. Jezus, povrni vsem staršem in duhovnikom, ki so s skrbjo gojili duhovne poklice, njihov trud z veseljem večnega življenja!

Molimo: Sprejmi, Gospod te prošnje in obudi med nami dobre, zveste in svete duhovne poklice, ki živiš in nas ljubiš vekomaj! Amen!

SREDA, 21. 4. 2010

Karmen Jenič, prostovoljka v misijonih

Apd 8,1b-8; Jn 6,35-40

UVOD

Današnja Božja beseda nam predstavi največjega misijonarja človeške zgodovine. Jezus Kristus, poslan od svojega Očeta, zapusti rajski dom in gre na zemljo. V misijone. Gre, da nahrani lačne in da piti žejnim, da oznanja, ozdravlja, širi vero, predvsem pa zbira razkropljene ovce in si srčno želi, da ne izgubi nikogar. Ob vsem tem se zvesto in do konca drži volje svojega Očeta. Gre mu le za eno stvar: da reši duše, da ne izgubi nič od tega, kar mu je dano, marveč da vse to obudi poslednji dan.

NAGOVOR

Prijatelj mladih in ustanovitelj salezijanske družine, sveti Janez Bosko, je imel v svoji sobi napis: »Daj mi duše, drugo vzemi.« Mnogo jih je prihajalo k njemu, marsikdo se je zazrl v te besede, ki v sebi skrivajo povzetek salezijanskega poslanstva: delati za duše mladih in ob tem puščati za seboj tisto, kar te ovira pri spolnjevanju tega poslanstva. Sama sem kot študentka pogosto zahajala k sestram salezijankam, ki so v Ljubljani imele dom za srednješolke. Družila sem se z dekleti, jim nudila učno pomoč, se z njimi pogovarjala, ob vsem tem pa se zazirala v geslo, ki sicer ni bilo zapisano nad nobenimi vrati v tej samostanski hiši, sem ga pa okušala na vsakem koraku: Delo za duše mladih. Sestre so delale vse možno. Učile so verouk ali kako drugače pomagale v župniji, imele so razne tečaje in srečanja ter predvsem vlivale poguma

in ustvarjale dobro okolje srednješolkam, ki so živele skupaj z njimi v hiši. Vse to delo sem skozi leta dobro spoznala in tako tudi hitro slišala, da se je v hiši začela priprava na poseben projekt. Misijonski projekt. Ni mi bilo samoumevno, da pri tem sodelujem. Zavestno nisem hotela le nizati izkušnje na izkušnjo. Sprva tudi nisem ravno razločila, ali gre zgolj za golo željo, da malo obiščem črno celino, ali gre res za tisti pravi namen: sejati veselje, dobroto, zarisati na obraz afriškega otroka ali mladega nasmeh.

Kot absolventka sem želela izkoristiti še zadnje leto pred koncem študija. Še zadnje leto, ko nimam nekih stalnih obveznosti in si tako lahko privoščim malce pustolovščin in potovanja po svetu. Tako je tudi bilo, toda nekega večera – bil je praznik spreobrnjenja apostola Pavla – sem začutila, da ta želja izkoristiti še zadnje leto, nima pravih temeljev. Mar ni to le delo zase in za svoj užitek? Zakaj ne bi te svoje energije, talentov in časa delila z drugimi in za druge? Ko sem vsa ta leta opazovala salezijanke, kako žarijo, ko kot orodje v Kristusovih rokah delajo za druge, sem tudi sama spoznavala, da je človek srečen, ko se iz ljubezni podarja drugemu.

»Mar zato prinesejo svetilko, da jo postavijo pod mernik ali pod posteljo? Mar ne zato, da jo denejo na podstavek?« (Mr 4,26) To so bile tiste besede, ki so me naslednji dan pri maši nagovorile. Nisem želela, da bi se moja svetilka znašla nekje pod kakšno posteljo, po možnosti že vsa obdana s kakšno pajčevino. Naj sveti, čeprav je moj plamen včasih zelo šibek. Naj prinese afriškemu otroku košček veselja in tistega, kar tako potrebujejo. Želela sem se dati na razpolago. Kljub komarjem, nepoznavanju jezika, boleznim, neugodju. Še vedno mislim, da je moj poklic misijonarja v tem, da sem sol, luč in kvas v domačem okolju, med ljudmi, s katerimi živim, in še najbolj med otroki, s katerimi delam. Toda ob tem prav nič ne škodi še kakšno konkretno delo za duše, zavestna odpoved in pomoč tam, kjer ni toliko oznanjevalcev evangelija. Da s tem več prejemem, kot dam, prav gotovo ni zgolj izrabljena fraza. Je resnica. Iskreno darovanje se je še vedno spremenilo v obogatitev.

Življenje angolskih otrok se z mojim prihodom in odhodom ni bistveno spremenilo. Še vedno so revni, lačni, bosí ... Toda včasih v naša življenja pride kak človek, ostane zelo kratek čas in potem odide. V nas lahko pusti kako sled, zaradi katere nismo več to, kar smo bili. Lahko se je to zgodilo kateremu od teh ljudi, s katerimi smo se srečali. Lahko ... Lahko pa tudi ne. V tem smislu si ne delam nobenih predstav. V berilu smo slišali, kako jih je bilo mnogo ozdravljenih in mnogo očiščenih, ko je Filip oznanjal. Ob našem bivanju v Angoli ni nihče ozdravel, niti nismo videli nečistih duhov, ki so odhajali iz ljudi. Se je pa zgodilo to, kar smo slišali čisto na koncu. V meni in med našimi otroki in mladimi, s katerimi smo delili ves svoj čas in moči, ki smo jih imeli, je zavladalo veliko veselje.

PROŠNJE

Zaupno se obrnimo k Nebeškemu Očetu in ga prosimo:

1. Gospod, prosimo te za papeža Benedikta, da bi svet prisluhnil njegovim besedam po zaščiti in ohranjanju dostojanstva vsakega človeka.
2. Gospod, prosimo te, da bi družine prepoznavale pravo veselje v hoji za teboj in ga delile z vsemi brati in sestrami.
3. Gospod, oblikuj srca vseh mladih, da bodo tvoji misijonarji v šoli, med prijatelji in v kraju, kjer živijo.
4. Oče, razlij svojega Svetega Duha nad osebe, ki jih kličeš, da bi bile tvoje priče v duhovnem poklicu, podeli jim poguma in stanovitnosti.
5. Gospod, prosimo te, da bi bila naša župnijska skupnost vedno solidarna z ubogimi in vsemi, ki se borijo za preživetje.

Nebeški Oče, usliši te naše prošnje po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

ČETRTEK, 22. 4. 2010

Don Boskova prostovoljka

Apd 8,26-40; Jn 6,52-59

UVOD

V tem tednu molimo in razmišljamo o duhovnih poklicih. Današnji dan je namenjen ženskam (redovnicam in svetnim ustanovam), ki so se odpovedale poročenosti in služijo Bogu tam, kjer so zaposlene: v vrtcih, bolnišnicah, v trgovinah in na raznih uradih in se trudijo, da bi vodile ljudi k Bogu z besedo in zglednim krščanskim življenjem!

NAGOVOR

Danes bomo razmišljali o Don Boskovi prostovoljki.

Don Boskova prostovoljka je posvečena laikinja, ki živi v svetu po don Boskovi karizmi popolnoma predana poslanstvu, ki ga je Cerkev zaupala svetnim ustanovam. Posvečena svetost je nova in izvirna oblika življenja, ki uresničuje darovanje Bogu sredi zemeljskih stvarnosti. Ker živimo v svetu, živimo običajno življenje, opravljamo običajne poklice in pastoralne dejavnosti, svoje življenje pa zavestno usmerjamo tako, da bi to delo opravljale po božji volji in bile »kakor kvas« od znotraj za posvečenje sveta. Zato živimo svojo posvetitev sredi sveta v tajnosti, kar pomeni, da ljudje, s katerimi živimo in delamo, ne vedo, kaj smo. Pričuje pa naš zgled in naša zavestna pripadnost Cerkvi.

Kot vsako mlado dekle, ki je imela svoje sanje, da bi se poročila ali živela samsko življenje, sem tudi sama imela podobno razmišljanje. Naša razširjena družina, v kateri so živeli tudi stari starši, je imela name velik vpliv. Ob njih sem spoznavala, da je življenje lepo, če daš v njem tudi prostor Bogu. To pa je pomenilo, da smo dan začeli z Bogom in ga

zaključili z Njim. Zato sem si kot deklica prizadevala, da sem pred šolo obiskala Jezusa v cerkvi in se po možnosti udeležila svete maše, kjer sem se hranila s kruhom božje besede in evharističnim kruhom. Ta žeja in lakota po sveti mašni daritvi je bila v meni tako močna, da sem zaradi tega preslišala besede staršev, ki so me nagovarjali, da bi zjutraj dlje časa spala. Starši so se namreč bali za moje zdravje in tudi, da se ne bi morda odločila za kakšen redovni poklic. Pozneje sem obiskala redovno skupnost in nekaj časa preživela v njej. Spoznala sem, da to ni moja pot in da me Gospod, želi imeti drugje. Kmalu za tem mi je prišel v roke Salezijanski vestnik, v katerem je bilo predstavljeno življenje svetne ustanove Don Boskovi prostovoljk. Odkrila sem, da me Bog kliče v to ustanovo, kjer bom živela v tajnosti Bogu posvečeno življenje. V takem skritem posvečenem življenju sem enaka ljudem v njihovem trpljenju, v preizkušnjah, v stiskah, brezposelnosti, v vzdržnosti in nesprejetosti. V tem poklicu sem lahko tudi opora vsem, ki me potrebujejo. Vesela sem, da sem Don Boskova prostovoljka in želim si, da bi tudi mladi bili pripravljene sprejeti takšen način življenja, ki prinaša veliko radosti in veselja vsem ljudem, s katerimi živim in delam. Hvala vsem, ki molite za nove duhovne poklice in se spominjate tudi nas, ki živimo med vami in vas spremljamo, spodbujamo in delamo za skupni blagor Cerkve.

PROŠNJE

Dobri Bog, ki kličeš fante in dekleta tudi v svetne ustanove, da bi služili tebi in ljudem, usliši naše prošnje, ko prosimo zanje.

1. Don Boskove prostovoljke v svoji posvetilni molitvi molimo za svetega očeta in za pastirje Cerkve: Pomagaj nam Gospod, da jim bomo opora in pomoč pri njihovem poslanstvu.

2. Vzor našega življenja nam je mati Marija. Gospod, prosimo te, da bi se tudi me znale darovati in žrtvovati po njenem zgledu.
3. Naša posebna skrb so mladi, ki so ubogi in zapuščeni. Daj nam moči, da jim bomo vedno blizu v njihovih stiskah in potrebah.
4. Moč za naše življenje je molitev in evharistija. Prosimo, da bi se rade obračale na Gospoda s svojimi prošnjami in zahvalami.
5. Naš ustanovitelj, blaženi Filip Rinaldi, nam je posredoval apostolsko dediščino svetega Janeza Boska. Naj nam pri Bogu izprosi še več novih gorečih in zvestih poklicev.
6. Dobri Bog, prosimo te za naše starše, da bi nas razumeli in sprejemali takšne kakršne smo, da bomo lažje uresničevale svoje tiho življenje sredi sveta.
7. Dobri Bog, ki kličeš ljudi v večnost, prosimo te za vse rajne Don Boskove prostovoljke in za rajne drugih svetnih ustanov ter za rajne starše, podari jim večni mir pri sebi.

To te prosimo po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

PETEK, 23. 4. 2010

Lojze Kozar ml., duhovnik

Apd, 9,1-20; Jn 6,52-59

UVOD

Jezus je prišel, da bi mi imeli življenje, da bi imeli življenje v izobilju. Zato nam daje moč in hrano, ko pri sveti maši spreminja kruh v svoje telo, vino v svojo kri. On sam hrani naše telo, našo dušo, našega duha. Mnogi kristjani so v moči te hrane živeli in delali dobro. Ob Jezusu se je krepil sveti Jurij in mnogi, ki so nam v oporo, ki so nam dragocen zgled. Greh nas odvrča od poti v življenje, od poti k Jezusu, zato priznajmo in obžalujmo svoje grehe.

NAGOVOR

Na poti v Damask je Savla nenadoma obsijala luč z neba. Srečal se je z Jezusom in njegovo življenje je dobilo novo smer, nov smisel. Savel je tako močno sovražil kristjane, da je bil zaslepljen. Ni videl njihovih dobrih del, ni videl luči, ki je sijala iz njihovega življenja. Zato je moral Bog sam poseči v njegovo življenje, da ga je rešil in po njem mnoge ljudi.

Luč z neba v tej ali oni obliki obsije vsakega človeka. Tudi mene je obsijala in mi pomagala, da sem spoznal pot, na katero me kliče Jezus. Ta luč z neba ima konkretna imena ljudi, ki mi jih je Bog poslal na pot. Če se omejim samo na luč, ki je sijala preko duhovnikov, naj omenim vsaj dve imeni.

Prvo ime je Matija Rous, župnik v Gornjih Petrovcih. To je bil skromen, preprost župnik, ki me je poučeval verouk, me pripravljajal na

zakramente. Živel je zelo skromno, mirno. Znal je potrpeti z nami, nagajivimi razgrajači. Zvesto je opravljal svoje delo. Potrpežljivo je prenašal težave, predvsem pa bolezen zadnjih nekaj let. Njegov zgled je bil zame luč z neba, saj mi je duhovnik predstavljal Božjega poslanca. Zaradi dobrega duhovnika Matija je bil v mojih otroških očeh duhovnik nekaj lepega, vzvišenega, božjega.

Drugo ime je msgr. Lojze Kozar, moj stric, dolgoletni župnik v Odrancih, pisatelj in vsestranski kulturni ustvarjalec. Spremljal sem njegovo prizadevanje za gradnjo cerkve v Odrancih, njegovo zavzeto oznanjevanje, njegovo pisateljsko delo. Šel je skozi mnoge preizkušnje, skozi zapor, skozi pregnanstvo, skozi mnoga zaničevanja s strani povojne oblasti, a je ostal pokončen, zvest in dober. Odpuščal je in razumel vsakega človeka. Na dan svoje nove maše 26. julija 1936 je v dnevnik zapisal: »Prvič sem držal v svojih rokah onega, ki je večji kakor veseljstvo, ... vem, da je moja sreča edino pri njem, ki je moja mladost in vsa moja ljubezen.« Njegovo življenje odseva, da je bil Bog vsa njegova ljubezen. Zanj je delal vse, kar je delal. In kar je delal, je delal z vsem žarom, z vso močjo, z vso ljubeznijo. Ljudje, h katerim je bil poslan, so bili vsa njegova ljubezen. Zavzeto je poučeval verouk, pripravljaval pridige, pripravljaval ljudi na zakramente. Prosti čas je uporabil za pisanje. Želel je ljudem povedati nekaj lepega, vzpodbudnega, želel jih je narediti vsaj malo boljše, bolj plemenite, bolj svete. Ni mogoče v nekaj besedah zajeti vse njegovo življenje, vso njegovo ljubezen do Boga in do ljudi. Hvaležen sem Bogu, ki mi je dal tako svetlo luč, ki me je blagohotno spremljala od otroštva, skozi mladost, skozi duhovniška leta in me spremlja še sedaj iz večnosti. Lojze Kozar je zame dragocen zgled zvestega, modrega, svetega duhovnika.

Da sem se odločil za duhovniški poklic, je v veliki meri zaslužen stric msgr. Lojze Kozar. Ni me nagovarjal ali prepričeval. Vsaj ne z besedami. Nagovarjal me je s svojim življenjem, s svojo dobroto, z lučjo, ki jo je nevsiljivo širil v svojo okolico. Nagovarjal me je vse do tistega 29. aprila 1999, ko je sredi noči nenadoma ugasnila luč

njegovega zemeljskega življenja. A njegova luč ni ugasnila. Vedno bolj čutim, kako me iz večnosti spremlja in podpira. Zato želim po njegovem zgledu slediti Jezusu, tudi sam biti luč, biti opora.

Vsak, ki hodi v luči, želi biti luč. Zato je primerno, da spoznavamo svetle zglede, vzornike v veri, da bi lažje izpolnili svoje poslanstvo.

PROŠNJE

Z zaupanjem se obrnimo k dobremu Bogu in ga prosimo:

1. Gospod, podpiraj papeža, škofe in duhovnike, da bodo zmogli z vso ljubeznijo služiti Tebi in ljudem.
2. Gospod, opogumljaj fante in dekleta, ki jih kličeš v svojo službo, da bodo zmogli narediti odločilni korak in vztrajati na poti k Tebi.
3. Gospod, vodi vse svoje verne, da bodo ob dobrih zgledih tvojih služabnikov in služabnic ohranjali vero in postajali luč drug drugemu.
4. Gospod, sprejmi v večno veselje vse naše rajne dušne pastirje in vse rajne, ki so krepili našo vero.

Dobri Oče, z velikim zaupanjem smo ti izrekli svoje prošnje. Usliši jih in nam pomagaj, po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

SOBOTA, 24. 4. 2010

D. Č., fokolarina

Apd 9,31-42; Jn 6,60-69

UVOD

Apostole so pri njihovem oznanjevanju spremljala mogočna Božja dela. Danes posebej prosimo za vsa gibanja v katoliški cerkvi, naj s svojo karizmo pričujejo za čudovita Božja dela v našem času.

NAGOVOR

Rojena sem bila v prvih povojnih letih. Dolgo nisem vedela za duhovne poklice, saj razen župnika, ki nas je obiskal na podružnici vsakih 14 dni, nisem poznala nobene posvečene osebe. Pri štirinajstih letih sem prvič videla dekle v redovni obleki, ne da bi vedela, kaj predstavlja. Kljub temu je Gospod po Mariji našel pot do mojega srca.

V naši hribovski vasici je bila ob nedeljah cerkev odprta tudi takrat, ko ni bilo svete maše. Spominjam se, da sem se kot predšolski otrok, na mamino spodbudo, odpravila v cerkev, tam pokleknila pred Marijin oltar in molila. Ko sem se vrnila domov, me je mama vprašala, če sem molila in za koga sem molila. Odgovorila sem: »Seveda! Za Marijo sem molila!« Mama se je začudila in me poučila, da se za Marijo ne moli, ker je sveta, moliti je treba za nas, grešnike. Meni pa je bilo tako toplo pri srcu, saj sem se tam, pred Marijinim oltarjem, spomnila maminega naročila, naj molim za tiste, ki jih imam rada. Kmalu za tem je našo zakotno vasico po prizadevanju gorečega župnika doseglo fatimsko sporočilo in nas zelo navdušilo. Po zgledu treh fatimskih pastirčkov smo tudi mi otroci začeli na paši moliti rožni venec, da bi prišli v

nebesa. Na pobudo župnika in pod njegovim vodstvom pa smo nekateri, v težkih razmerah, opravili pobožnost prvih sobot in se posvetili Marijinemu brezmadežnemu Srcu.

V naslednjem mladostniškem obdobju sem se srečala s povsem novo občestveno izkušnjo vere, najprej v gibanju, ki ga je ustanovil italijanski duhovnik don Giussani in ga je pri je nas uvajal g. Vinko Kobal, in potem v duhovnosti Marijinega dela, ki ga je ustanovila Chiara Lubich. Medsebojna ljubezen, ki je vladala v skupnosti, mi je približala in razodevala Avtorja te ljubezni. Izkusila sem resničnost njegovih besed, ki so bile odgovor na moje vprašanje, kako povezati vero z vsakdanjim življenjem. Jezus namreč pravi: »Če sta dva izmed vas na zemlji soglasna v katerikoli prošnji, ju bo uslišal moj Oče, ki je v nebesih. Kjer sta namreč dva ali trije zbrani v mojem imenu, tam sem sredi med njimi« (Mt 18,19–20). Na kolenih pred tabernakljem smo soglasno prosili Jezusa za moč, da bi jaz uredila po Božji volji odnos s svojim očetom, in zgodilo se je. Zgodilo se je tisto, kar mi je v vseh prejšnjih poskusih spodletelo. Izkusila sem moč edinosti, ki je Bog – Bog – Ljubezen, in neizmerno željo njegovega Srca, da po medsebojni ljubezni in soglasni molitvi prebiva med nami v skupnosti njemu posvečenih oseb, da bi svet spoznal, da nas je On poslal. Edino v službi te neizmerne Ljubezni, ki je šla zame na križ, se mi je zdelo smiselno živeti. Popolna posvetitev Bogu, da mu v njegovi Cerkvi služim kot fokolarina in tako prispevam k uresničitvi njegove oporoke: »Da bi bili vsi eno!« je bila skoraj logična posledica.

Takrat nisem Jezusu postavila vprašanja, ki mu ga je postavil Peter: »Glej, mi smo vse zapustili in šli za teboj. Kaj bomo torej prejeli? (Mt 19, 27)«. Vendar mi je bil v veliko oporo odgovor, ki ga je Jezus dal Petru, in sicer, da bodo tisti, ki so zaradi Njega in evangelija vse zapustili, poleg večnega življenja, prejeli stotero že tu na zemlji, skupaj s preganjanji... (prim. Mt 19, 28). Ljubezen do Cerkve je v meni rodila osvobajajoče spoznanje, da vse pristne karizme v Cerkvi, ki so bile, ki so, in ki še pridejo, izvirajo iz Jezusovega odrešenjskega dela in so poklicane služiti vesoljnemu poslanstvu Cerkve. Chiara Lubich je lepo

primerjala različnost karizem v Cerkvi s cvetočim vrtom, polnim različnega cvetja.

Ko se v tem milostnem letu duhovništva z molitvijo, darovanjem trpljenja in dobrimi deli, povezani v medsebojni ljubezni, vsi verujoči v Sloveniji pripravljamo na naš prvi evharistični kongres in vesoljna Cerkev živi v veselem upanju na skorajšnjo beatifikacijo papeža Janeza Pavla II., mi v srcu odmevajo njegove spodbudne besede cerkvenim gibanjem, kakor tudi njegova očetovska vabila in opozorila, naj ponižno služijo krajevni Cerkvi, v okviru škofije in župnije. Pot uresničevanja tega vabila nam kaže Devica Marija, ponižna Gospodova dekla, kažejo nam jo svetniki, še posebej zgled ponižnosti svetega Frančiška, ki je imel druge za boljše od sebe.

PROŠNJE

Gospod, h komu pojdemo? Besede večnega življenja imaš in mi verujemo in vemo, da si ti Kristus, božji Sin. Zato te upamo takole prositi:

1. Pomagaj papežu, škofom, duhovnikom in diakonom, da bodo z veseljem in zaupanjem oznanjali evangelij.
2. Tistim, ki jih ti kličeš v duhovniški ali redovniški poklic daj poguma in moči, da se bodo velikodušno odzvali tvojemu klicu.
3. Pomnoži v nas ljubezen, da bomo z veseljem poslušali tvoje besede in po njih živeli.
4. Vsem rajnim, ki so nam posredovali milost vere nakloni večno plačilo v nebesih.

Vse to prosimo, po tvojem Sinu Jezusu, ki s teboj živi in kraljuje vekomaj. Amen.

NEDELJA, 25. 4. 2010

+ Peter Štumpf, škof

Apd 13,14.43-52; Raz 7,9.14b-17; Jn 10,27-30

NAGOVOR

Celo sobotno dopoldne je premišljeval, kako bi očeta prepričal, da mu da nekaj denarja za karbid. Jutri je vendar Velika noč. Sosedovi fantje so že pripravili sto in dvesto litrov velike mlečne in plinske posode, ne za pokanje, ampak za grmenje Vstalemu na čast. Samo še streliva niso imeli. Bilo je poceni in ni razumel očetove skoposti. O kaki nevarnosti pa sploh ni hotel slišati. Lansko leto so v bližnjem parku celo sobotno noč in na velikonočni dan tako nažigali, da so v bližnji gostilni zato pregorele električne varovalke, po hišah pa so pokale šipe. Zaradi tega jih je v kratkem obiskal policist. Ni bilo hujšega, kajti oče je v sinovem imenu obljubil, da ne bo več član velikonočne artilerije. Mama sploh ni hotela poslušati ponovnih pogajanj med očetom in sinom. Že od prejšnjih let je bila tega navajena. Mirno je pripravljala vse potrebno za popoldanski blagoslov velikonočnih jedi. Zanja je bilo to sveto dejanje, zato se ni dala motiti. Dopoldne je minilo, trgovino so zaprli in s karbidom ni bilo nič. Niti si ni upal pogledati čez ograjo k sosedovim. Počutil se je kot izdajalec. Osramočen ni hotel iti k Božjemu grobu, za katerega je letos mama posodila vse rože. Pravijo, da je bil zelo lep. Mame sicer ne bi rad prizadel, ampak se je bal, da bo kje srečal sosedove fante. Vedel je, da jih ne bo k obredom velikonočne sobote, zato bo mirno lahko šel ministrirat. Sosedovi bodo menda kljub vsemu streljali, saj so nekako le prišli do karbida. Nekoliko se je pomiril med obredi, še celo lepo se mu je zdelo. Najlepša je bila Hvalnica luči, ki jo je diakon tako zapel, kot bi mu kerub, ki nenehno stoji pred Najvišjim in slavi njegovo Ime, posodil svoj glas. Po obredih je župnik poklical

vse ministrante in jim podaril piščalko in čokoladne pirhe. Zadnji je stopil do župnika, se mu zahvali in hotel oditi. Župnik ga je ustavil. Sive obrvi je napel kot dva loka nad očmi. Fant je mislil, da ga bo oštel za lanske artilerijske podvige. Toda z napol odprtimi usti je sprejel župnikovo prepričljivo opazko: »Peter, zdi se mi, da bi ti moral iti za duhovnika. Razmišljaj o tem!«

In ta Peter je res postal salezijanski duhovnik, danes škof, hvaležen Bogu, staršem in župniku.

Samo osebni nagovor je lahko prepričljiv in vabljev. Mladi morajo slišati besedo povabila. Brez te besede je odločitev težka. Marsikdo nima poguma in si misli, da je nesposoben za duhovni poklic. Duhovniki si moramo izostriti čut za poklicanega. Še preden ga nagovorimo, zanj molimo. Molitev daje modrost in odpira srce. Vzpostavlja duhovno ravnovesje in medsebojno zaupanje. Brez molitve bo naše povabilo zgolj reklama, ki jo mladi hitro zaznajo. To v njih prebudi odpor in izbiro povsem drugačne življenjske poti. Sam imam to izkušnjo. V neki župniji sem povabil fanta, naj gre za duhovnika. Pri tem pa je izostala moja molitev. Spomnim se, da je moje povabilo bilo tako nerodno in pretirano odločno, da je fant izbral povsem drugo pot, samo da bi dokazal, da ni za duhovnika. Še danes sem prepričan, da je imel duhovniški poklic, vendar ni bil pravilno nagovorjen. Mnogo let za tem sem na isti župniji usmerjal drugega fanta v duhovništvo. Najin pogovor je spremljala molitev. Sedaj je že bogoslovec. Jaz molim zanj, on pa zame. Molitev nas duhovnike usposablja za duhovno očetovstvo, kandidate za duhovništvo ali redovništvo pa za duhovno sinovstvo. Tako se ustvarja razpoloženje ponižnosti in potrpežljivosti, ki je nujno potrebno za rast v duhovnem poklicu.

Jezus se je pred izbiro učencev postil v puščavi in molil. Nato jih je povabil: »Pridi in hodi za menoj!« Tudi mi, sobratje duhovniki, molimo in nagovorimo!

KATEHEZA ZA PRVO TRIADO

dr. Marija Sraka

Naslov kateheze: HODI ZA MENOJ

ZA KATEHETA

1. Razmišljanje o temi:

Z vstopom v osnovno šolo se otrokovo duhovno obzorje vidno razširi. Srečuje se tudi z novimi poklici. V župniji in pri verouku se srečuje tudi z duhovnimi poklici: duhovniki, redovniki, redovnicami, laičnimi kateheti ter različnimi službami pri bogoslužju: ministranti, pevci, ključarji, organisti, delivci obhajila, bralci, okraševalkami bogoslužnega prostora, skavti, animatorji oratorija ... Doživlja, da so tudi njegovi starši vključeni v življenje župnije: v skupino zakoncev, v župnijski pastoralni svet, pevski zbor ...

Kateheza o duhovnih poklicih želi otrokom sporočiti, da imajo vse aktivnosti v župniji svoj temelj v Jezusovem klicu »hodi za menoj«. Kakor je Jezus poklical ljudi različnih poklicev in značajev za apostole, tako tudi danes iz vseh stanov kliče k služenju v Cerkvi.

2. Cilj kateheze:

- **Doživljajski:** Otroci se čudijo Jezusovemu povabilu.
- **Spoznavni:** Otroci spoznajo, kako je Jezus poklical prve može za apostole.
- **Dejavnostni:** Otroci pobarvajo ilustracijo odlomka in narišejo, kako bodo sami odgovorili na Jezusovo povabilo.

3. Sveto pismo: Jn 1,35-50 Jezus pokliče prve učence

4. Vzgojna drža: pripravljenost biti Jezusov učenec

5. Tip veroučne ure: spoznavna

6. Veroučne oblike: frontalna, individualna, skupinska

7. Veroučne metode: pripoved, razlaga, razgovor, opazovanje, risanje, barvanje, ponavljanje

8. Veroučna sredstva in pripomočki:

- list za barvanje in domačo nalogo
- Sveto pismo
- slike apostolov kot odraslih mož (umetniške slike iz samostana Kostanjevica na Krki, objavljene pred leti v koledarju) ali slike apostolov, ki jih je izdala Družina 2008, (narisala K. Smodiš)
- na listu A lepo izpisane besede: HODI ZA MENOJ!
- sveča
- na dovolj velikih trakovih napisana imena vseh apostolov in Jezusovo ime
- pisala

9. Pesem: Jezus se ob morju ustavi

10. Molitev: Pavel VI, Molitev za duhovne poklice

Očenaš

Spontane prošnje

11. Molitveni kotiček: sveča

12. Doživljajski lik: Jezus

13. Priprava prostora: prostor je pripravljen tako, da vsi otroci dobro vidijo ilustracije in nemoteno barvajo liste.

14. Novi pojmi: hoditi za Jezusom, deseta ura

15. Dodatna literatura:

A. Saje, B. Baloh, U. Baloh, Cerkevni poklici in službe, Slovenska škofovska konferenca, Salve, Ljubljana 2007

KATEHEZA

I. UVOD

1. Molitev

Katehet povabi otroke k poslušanju molitve za nove duhovne poklice, ki jo sam glasno moli.

Gospod Jezus, Božji Pastir duš,
ti si poklical apostole, da bi postali ribiči ljudi.
Pritegni tudi danes k sebi
goreče in plemenite fante iz naših družin
ter jih naredi za svoje učence in služabnike.
Zbudi v njih željo po odrešenju vseh ljudi,
za katere na naših oltarjih
vsak dan obnavljaš svojo daritev na križu.
Pokaži jim, Gospod, vse pokrajine,
kjer toliko naših bratov in sester
prosi za luč resnice in gorečo ljubezen.
Naj odgovorijo tvojemu klicu,
postanejo sol zemlje in luč sveta.
Na zemlji naj nadaljujejo tvoje delo odrešenja
in gradijo tvoje skrivnostno telo, ki je Cerkev.
Tudi številna in velikodušna srca deklet
milostno poklič, Gospod.
Vlij jim hrepenenje po evangeljski popolnosti
in zbudi v njih željo,
da se bodo službi za tvojo Cerkev,
ter za uboge in bolne žrtvovali
z vsem žarom in vso močjo tvoje ljubezni. Amen

Pavel VI.

2. Pesem

Jezus se ob morju ustavi

II. OZNANILO

1. Imena apostolov

Katehet eno za drugim pritrди na tablo ali pano imena apostolov in Jezusa. Otroci imena za njim ponovijo, da si jih zapomnijo.

2. Opazovanje slik apostolov

Katehet pokaže sliko Jezusa in otroke vpraša, kdo je. Ko ugotovijo, pritrди zraven trak z napisom: JEZUS.

Nato katehet pokaže posamezne slike apostolov (izdaja Družine). Otroci jih opazujejo in sliko opišejo. Katehet je pozoren, da otroci opazijo značilnost apostola, ki jo slika poudari. Ugibajo, katerega apostola predstavlja posamezna slika oz. katero ime spada h kateri sliki. Pripadajoče ime pritrди k sliki.

Otroke vpraša:

So bili Jezusovi apostoli otroci ali odrasli ljudje?

Zakaj pa jih imenujemo učence? So hodili v šolo?

V osnovno šolo niso hodili, ker so že bili zaposleni. Jezus pa jih je povabil, da bi bili z njim in se ob njem učili, ga poslušali in spoznavali nebeškega Očeta.

3. Jezus pokliče prve učence (Jn 1,35-50)

Katehet otroke povabi k pozornemu poslušanju evangelija, ki poroča o Jezusovem povabilu biti njegov učenec. Katehet bere počasi in razločno.

Poslušajmo, kako je Jezus izbral apostole in kako jih je povabil:

Naslednji dan je Janez spet stal tam in še dva izmed njegovih učencev. Ozrl se je na Jezusa, ki je šel mimo, in rekel: »Glej, Božje Jagnje!« Učenca sta slišala, kar je rekel, in odšla za Jezusom. Jezus pa se je obrnil, in ko je videl, da gresta za njim, jima je dejal: »Kaj iščeta?« Rekla sta mu: »Rabi (kar v prevodu pomeni učitelj), kje stanuješ?« Rekel jima je: »Pridita in bosta videla.« Šla sta torej in videla, kje stanuje, ter ostala pri njem tisti dan. Bilo je okrog desete ure. Eden od teh, ki sta slišala Janezove besede in šla za Jezusom, je bil Andrej, brat Simona Petra. Ta je najprej našel svojega brata Simona in mu je rekel: »Našli smo Mesija« (kar v prevodu pomeni Maziljenec). Privedel ga je k Jezusu. Jezus je uprl pogled vanj in rekel: »Ti si Simon, Janezov sin. Imenoval se boš Kefa« (kar se prevaja Peter).

Naslednji dan je Jezus hotel oditi v Galilejo. Našel je Filipa in mu rekel: »Hôdi za menoj!« Filip pa je bil doma iz Betsajde, iz Andrejevega in Petrovega mesta.

Našel je Natánaela in mu rekel: »Našli smo njega, o katerem so pisali Mojzes v postavi in preroki: Jezusa, Jožefovega sina iz Nazareta.« Natánael mu je dejal: »Iz Nazareta more biti kaj dobrega?« Filip mu je rekel: »Pridi in poglej!« Ko je Jezus videl, da Natánael prihaja k njemu, je rekel o njem: »Poglejte, pravi Izraelec, v katerem ni zvijače.« Natánael mu je dejal: »Od kod me poznaš?« Jezus mu je odvrnil: »Preden te je Filip poklical, sem te videl, ko si bil pod smokvinim drevesom.« Natánael mu je odgovoril: »Rabi, ti si Božji Sin, ti si Izraelov kralj.« In Jezus je odgovoril in mu rekel: »Ker sem ti rekel, da sem te videl pod smokvinim drevesom, veruješ? Še več kot to boš videl.«

Če se katehetu zdi potrebno ali če otroci začnejo spraševati še za druge apostole, ki jih ta odlomek ne omeni, jih kratko predstavi.

Vsebinsko prebranega besedila skupaj z otroki ponovi, ti pa pokažejo slike apostolov.

Če se katehetu zdi primerno, razloži, da nalogo Jezusovih apostolov danes opravljajo škofje in duhovniki. Pomagajo jim sestre redovnice, misijonarji ...

Poudari pa, da Jezus vabi in kliče vsakega, tudi njih, za svojega sodelavca. Reče:

Tudi nas Jezus vabi HODI ZA MENOJ, vabi, da bi bili njegovi apostoli. *List z napisom pritrди na tablo.*

Kako pa si lahko ti Jezusov apostol?

4. Otroci Jezusovi učenci

Če otroci na vprašanje, kako so oni lahko apostoli, ne znajo odgovoriti, jim katehet predstavi različne možnosti, kako biti Jezusovi apostoli: ministranti, pevci, sodelavci pri Mavrici, v šoli, na cesti, doma (da se ne sramujejo, da hodijo k sveti maši, k verouku, da molijo, sodelujejo v kateri od skupin v župniji) ...

III. DEJAVNOST

1. Opazovanje risb

Katehet otrokom razdeli list z ilustracijo odlomka. Otroci risbe opazujejo in opišejo, preberejo in pobarvajo.

2. Pogovor

Otroci pripovedujejo, kako bodo sami uresničevali Jezusovo povabilo HODI ZA MENOJ.

IV. MOLITEV

Otroci se zberejo v molitvenem kotičku ali pred tablo/panojem, na katerem so slike Jezusa in apostolov. Če bodo molili v molitvenem kotičku, vanj postavijo slike Jezusa in vseh apostolov. Katehet prižge svečo in povabi k zbrani molitvi.

Če molijo pred tablo/panojem, naj sveča ostane prižgana v molitvenem kotičku ali jo drži prižgano eden od otrok – če je dovolj varno.

1. Pesem

Jezus se ob morju ustavi

2. Molitev

Otroci pomislijo, za kateri duhovni poklic želijo prositi.

Katehet razloži, kako naj prošnjo začnejo: Jezus, prosim te za ...

Vsi odgovarjajo: Prosimo te, usliši nas.

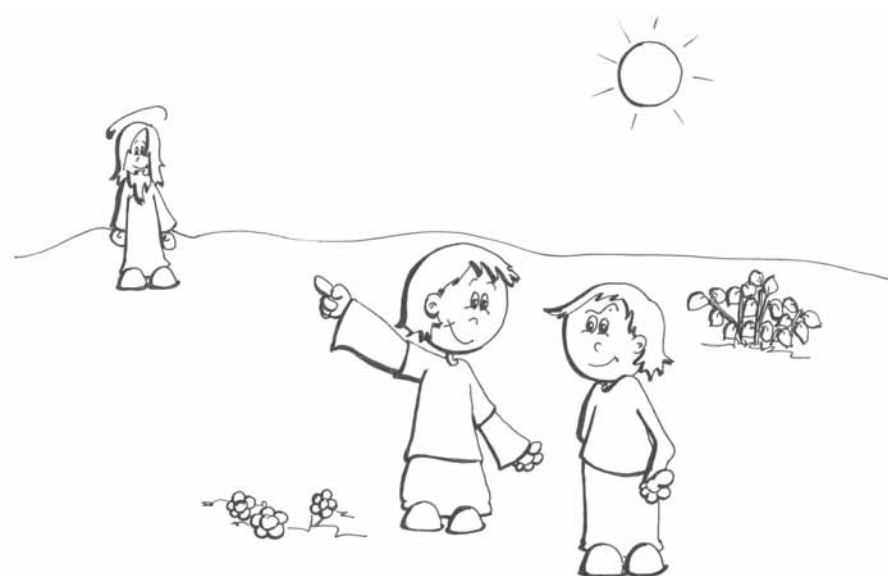
Primejo se za roke in skupaj zmolijo Očenaš.

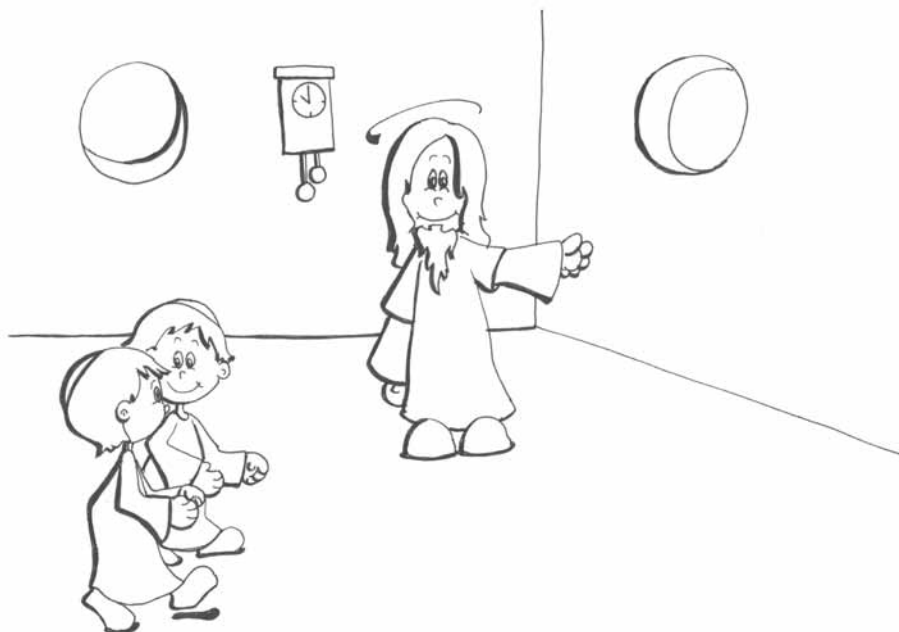
DOMAČA NALOGA

Otroci na ilustraciji evangeljskega odlomka v prazen prostor narišejo sebe, kako bodo sami Jezusovi učenci.

ANALIZA ALI REFLEKSIJA OPRAVLJENE KATEHEZE

PRILOGA: Ilustrirala Fani Pečar

KATEHEZA ZA DRUGO TRIADO

dr. Marija Sraka

Naslov kateheze: POJDITE TOREJ

ZA KATEHETA

1. Razmišljanje o temi:

Henry Newman je zapisal: »Poklican sem, da na svetu postorim tisto, kar namesto mene ne more narediti noben drug in da v svetu postanem to, kar ne more postati nihče drug. Bog me je vključil v svoj odrešenjski načrt in moj delež pri tem velikem delu je nenadomestljiv. Najsi sem bogat ali reven, ugleden in vpliven ali pa samo preprost človek – Gospod zame ve in me kliče po imenu.«

V tej katehezi se otroci učijo videti, da človek v stiski potrebuje tudi duhovno pomoč in spoznajo različne duhovne poklice, ki se nesebično razdajajo za druge.

2. Cilj kateheze:

- **Doživljajski:** Otroci občudujejo pogumno odločitev za duhovni poklic.
- **Spoznavni:** Otroci spoznajo, da osebe v duhovnem poklicu nesebično delajo za druge.
- **Dejavnostni:** Otroci molijo za duhovne poklice v domači župniji in se v pismu zanje zahvalijo.

3. Sveto pismo: Mt 28,16-20, Jezus pooblasti učence

4. Vzgojna drža: spoznavna

5. Veroučne oblike: frontalna, individualna, skupinska

6. Veroučne metode: razgovor, razlaga, pisanje, lepljenje, izrezovanje,

7. Veroučna sredstva in pripomočki:

- plakatni papir
- pisala

- časopisi in revije, v katerih so opisane in/ali fotografirane različne stiske ljudi
- škarje,
- lepilo ali lepilni trak
- fotografije: duhovnik, redovnica – katehetinja ob bolniški postelji in pri molitvi, misijonar in misijonarka, redovnik, katehistinja/katehist-laik
- Sveto pismo
- molitev Pavla VI za duhovne poklice na listu za vsakega otroka

8. Pesem: Jezus se ob morju ustavi

9. Molitev: Pavel VI., Molitev za duhovne poklice

10. Molitveni kotichek: slika ali kip Jezusa, ob njem položene fotografije duhovnika, redovnika, redovnice, misijonarja

11. Doživljajski lik: Jezus, ki pošilja učence

12. Priprava prostora: prostor je urejen tako, da otroci lahko pregledujejo časopise in revije, slike ali naslove izrezujejo in lepijo na plakat.

13. Novi pojmi: duhovni poklici,

14. Dodatna strokovna literatura:

A. Saje, B. Baloh, U. Baloh, Cerkveni poklici in službe, Slovenska škofovska konferenca, Salve, Ljubljana 2007

KATEHEZA

I. UVOD

1. Pesem

Jezus se ob morju ustavi

2. Molitev

Eden izmed veroučencev razdeli liste z molitvijo. Katehet se z njimi dogovori, za koga iz župnije bodo molili: kateheta, duhovnika, bogoslovca ... Skupaj s katehetom molijo molitev Pavla VI. za duhovne poklice:

Gospod Jezus, Božji Pastir duš,
 ti si poklical apostole, da bi postali ribiči ljudi.
 Pritegni tudi danes k sebi
 goreče in plemenite fante iz naših družin
 ter jih naredi za svoje učence in služabnike.
 Zbudi v njih željo po odrešenju vseh ljudi,
 za katere na naših oltarjih
 vsak dan obnavljaš svojo daritev na križu.
 Pokaži jim, Gospod, vse pokrajine,
 kjer toliko naših bratov in sester
 prosi za luč resnice in gorečo ljubezen.
 Naj odgovorijo tvojemu klicu,
 postanejo sol zemlje in luč sveta.
 Na zemlji naj nadaljujejo tvoje delo odrešenja
 in gradijo tvoje skrivnostno telo, ki je Cerkev.
 Tudi številna in velikodušna srca deklet
 milostno pokliči, Gospod.
 Vlij jim hrepenenje po evangeljski popolnosti
 in zbudi v njih željo,
 da se bodo službi za tvojo Cerkev,
 ter za uboge in bolne žrtvovale
 z vsem žarom in vso močjo tvoje ljubezni. Amen

Pavel VI.

II. OZNANILO

1. Iskanje stisk današnjega človeka

Katehet otroke razdeli v skupine po štiri. Vsaka skupina v časopisih in revijah poišče slike različnih stisk ljudi. Med njimi naj bo tudi pogreb, družina, otroci iz Afrike ... Slike, naslove izrežejo in po temah prilepijo na plakatni papir (lakota, prepiri, žalost, zapuščenost ...) Za vsako skupino poiščejo poklic, ki določeno stisko rešuje. Katehet je pozoren, če so med poklici našli tudi katerega izmed duhovnih poklicev, vendar o tem nič ne govori.

2. Predstavitev plakatov

Vsaka skupina predstavi svoj plakat in pove, katere poklice je izbrala za pomoč ljudem.

3. Pripoved evangeljskega odlomka

Jezus pooblasti učence Mt 28,16-20

Katehet povabi otroke, da pozorno prisluhnejo branju odlomka, ki ga prebere eden izmed njih.

Enajst učencev se je odpravilo v Galilejo na goro, kamor jim je Jezus naročil. Ko so ga zagledali, so se mu do tal priklonili, nekateri pa so dvomili. Jezus je pristopil in jim spregovoril: »Dana mi je vsa oblast v nebesih in na zemlji. Pojdite torej in naredite vse narode za moje učence. Krščujte jih v ime Očeta in Sina in Svetega Duha in učite jih izpolnjevati vse, karkoli sem vam zapovedal! In glejte: jaz sem z vami vse dni do konca sveta.«

Katehet na tablo ali pano pritrdi napis z lepo izpisanimi besedami:

POJDITE TOREJ IN NAREDITE VSE NARODE ZA MOJE UČENCE.

Katehet otroke povabi, da razložijo zgornji napis.

4. Poklicanost

Če mladi niso znali dovolj izčrpno razložiti Jezusovega naročila, katehet sam dopolni razlago:

Jezus je učencem naročil, da naj gredo po vsem svetu in ljudi učijo o njem in o nebeškem Očetu. Tako kot je naročil apostolom, naroča tudi nam, nas kliče in pošilja. Kliče nas, da bi pripovedovali o Jezusu. Tudi

druge ljudi Jezus vabi, da postanejo njegovi učenci. Tako kot so postali apostoli njegovi učenci. Vsakega kliče posebej.

Ljudje, ki odgovorijo na Jezusovo povabilo, mu na različne načine služijo: Pravimo, da so si izbrali **duhovni poklic**. Poznamo različne duhovne poklice:

Duhovnik: vodi župnijsko skupnost, obhaja sveto mašo in pripravlja na zakramente in jih deli, nas poučuje v veri, zbira verne ljudi v različnih skupinah, da poglobljajo vero, z njimi in zanje skupaj moli ... Duhovnika posveti škof in ga pošlje na župnijo.

Redovnik: v samostanu živi skupaj z drugimi, ki so se odločili za enak način življenja. Imenujemo jih bratje ali patri. Skupaj več molijo, pomagajo na župnijah, veliko spovedujejo, vodijo misijone, ... Ko so dovolj pripravljeni za skupno življenje, naredijo zaobljubo uboštva, pokorščine in devištva.

Redovnica: živi v samostanu skupaj z drugimi sestrami, ki so se odločile za enak način življenja. Nekateri se bolj posvečajo molitvi za ves svet, posebej za našo domovino, druge delajo v bolnišnicah, šolah, poučujejo verouk, ... Ko so dovolj pripravljene za skupno življenje, naredijo zaobljubo uboštva, pokorščine in devištva.

Misijonarji in misijonarke: čutijo še prav poseben klic, da pomagajo revnim ljudem: učijo jih pisati, brati, delajo kot zdravniki v bolnišnicah, ambulantah, učijo ljudi obdelovati polja, da si pridelajo dovolj hrane, da ne bodo lačni, graditi hiše, ... Ljudje v misijonih velikokrat vprašajo misijonarje, zakaj so zapustili domači kraj, kjer so imeli vsega dovolj in prišli k njim živeti, kjer je revščina. Misijonarji odgovarjajo: zato, ker imajo radi Jezusa.

Katehet lahko pove svojo izkušnjo, kako in kdaj je sam zaslišal Božji klic in kako se mu je odzval.

Da bi tudi vi prepoznali Jezusov klic, je potrebno moliti, Jezusa prositi, da vam pokaže, kam vas kliče. Vsako leto obhajamo **nedeljo duhovnih poklicev**. Takrat posebej molimo za mlade, da bi imeli pogum in bili pripravljeni Jezusu reči: Tukaj sem, tudi jaz želim biti v tvoji službi. Molimo pa tudi za vse tiste, ki so se že odločili za tak poklic.

III. DEJAVNOST

1. Dopolnitev plakata

Otroci k vsaki stiski, ki so jo nalepili na plakat, pripišejo, kateri duhovni poklic bo še bolj pomagal lajšati določeno stisko. Zraven nalepijo ustrezno sliko enega izmed duhovnih poklicev.

2. Opis posameznih poklicev

Otroci opišejo poslanstvo vsakega duhovnega poklica: redovnice, redovnika, duhovnika, misijonarja, kateheta (v bistvu ponovijo katehetovo razlago). Bistvo poklica pripišejo k sliki.

IV. MOLITEV

1. Pesem

Jezus se ob morju ustavi

2. Molitev

Molitve Pavla VI. za prvega iz župnije, ki se bo odločil za duhovni poklic: misijonarja, duhovnika, redovnika, redovnico, kateheta ...

DOMAČA NALOGA

Domačemu duhovniku, katehetu ... napiši pismo in se mu zahvali, da je bil pripravljen pustiti vse in priti v tvoj kraj, kjer deluje in živi za vašo župnijo.

ANALIZA ALI REFLEKSIJA OPRAVLJENE KATEHEZE

KATEHEZA ZA TRETJO TRIADO

dr. Marija Sraka

Naslov kateheze: PAVEL POKLICAN ZA APOSTOLA

ZA KATEHETA

1. Razmišljanje o temi:

Mladi se na različne načine srečujejo s poklicanostjo: ob osebi kateheta, njegovih pripovedih o različnih duhovnih poklicih, nekateri so osebno povabljeni, da bi postali duhovniki, redovnice, redovniki. Ob teh pogovorih se včasih zamegli bistvo poklica: Božji klic. Zato se bodo mladi v katehezi srečali z osebo apostola Pavla, ki je bil goreč vernik, a velik nasprotnik vere v Jezusa. Ko ga je Jezus poklical, so se mu odprle duhovne oči in je šele takrat, ko je padel s konja svoje samozadostnosti, prepoznal resničnega Jezusa.

Ob apostolu Pavlu naj mladostniki odkrivajo, da Jezus preseneča s svojim klicanjem in si izbere, kogar sam želi. Kateheza ni toliko razlaga kateheta o apostolu Pavlu, temveč je raziskovanje mladih o njegovem značaju, življenju in delovanju.

2. Cilj kateheze:

- **Doživljajski:** Mladostniki se čudijo Pavlovi poslušnosti Jezusovemu klicu.
- **Spoznavni:** Mladostniki spoznajo, kako si je Jezus izbral preganjalca Savla za svojega učenca.
- **Dejavnostni:** Mladostniki premislijo in napišejo, kako bi Jezusu odgovorili na njegov klic.

3. **Sveto pismo:** Apd 22,6-16 Pavel pripoveduje, kako se je spreobrnil

4. **Vzgojna drža:** občudovanje Jezusove izbire

5. **Tip veroučne ure:** spoznavni

6. Veroučne oblike: frontalna, individualna, skupinska

7. Veroučne metode: razgovor, branje, primerjava besedil, pisanje, delo v skupinah, opazovanje in opisovanje

8. Veroučna sredstva in pripomočki:

- slika apostola Pavla ob spreobrnjenju ali pa njegov kip, kako drži v rokah knjigo in meč najdemo jih v navedenih številkah Družine).
- odlomek iz filma Pavel iz Tarza o njegovem spreobrnjenju
- listi za pisanje
- pisala
- Sveto pismo ali odlomki o spreobrnjenju na listu
- na listih napisana molitev za duhovne poklice ali podobice z molitvijo
- pesmarica ali na listih napisana pesem Jezus se ob morju ustavi
- plakat ali tabla
- aparat za predvajanje
- umirjena glasba.

9. Pesem: Misijonar

Jezus se ob morju ustavi

10. Molitev: za duhovne poklice

11. Molitveni kotichek: slika apostola Pavla, sveča

12. Doživljajski lik: apostol Pavel

13. Priprava prostora: prostor pripravljen za didaktično ustrezen potek ure.

14. Novi pojmi: Damask, spreobrnjenje, sedeti ob nogah, pogan, shodnica, Gamaliel, Pot ali nauk

15. Dodatna literatura:

Miran Špelič, V cestnem prahu, v: tednik Družina (letnik 57, št. 25), 22. junij 2008, str. 1.

Maksimilijan Matjaž, Pavel – goreč za postavo in preganjalec Cerkve, v: tednik Družina (letnik 57, št. 13), 30. marec 2008, str. 7.

Jana Podjavoršek, Na poti iz Tarza v Damask, v: tednik Družina (letnik 58, št. 4), 25. januar 2009, str. 17.

KATEHEZA

I. UVOD

1. Pesem Jezus se ob morju ustavi

2. Molitev

Eden izmed veroučencev razdeli liste z molitvijo. Skupaj s katehetom molijo molitev Pavla VI. za duhovne poklice:

Gospod Jezus, Božji Pastir duš,
ti si poklical apostole, da bi postali ribiči ljudi.
Pritegni tudi danes k sebi
goreče in plemenite fante iz naših družin
ter jih naredi za svoje učence in služabnike.
Zbudi v njih željo po odrešenju vseh ljudi,
za katere na naših oltarjih
vsak dan obnavljaš svojo daritev na križu.
Pokaži jim, Gospod, vse pokrajine,
kjer toliko naših bratov in sester
prosi za luč resnice in gorečo ljubezen.
Naj odgovorijo tvojemu klicu,
postanejo sol zemlje in luč sveta.
Na zemlji naj nadaljujejo tvoje delo odrešenja
in gradijo tvoje skrivnostno telo, ki je Cerkev.
Tudi številna in velikodušna srca deklet
milostno pokliči, Gospod.
Vlij jim hrepenenje po evangeljski popolnosti
in zbudi v njih željo,

da se bodo službi za tvojo Cerkev,
ter za uboge in bolne žrtvovale
z vsem žarom in vso močjo tvoje ljubezni. Amen

Pavel VI.

3. Pogovor o vsebini molitve

Katehet vodi kratek pogovor o vsebini molitve za duhovne poklice.

Za koga smo pravkar molili?

Ali smo molili tudi za koga izmed vas?

Kako more človek slišati Božji klic?

Poznate koga, ki ga je Bog poklical?

II. OZNA NILO

1. Kulturno zgodovinska situacija ob Pavlovem spreobrnjenju

Mladi iščejo odgovore na naslednja vprašanja:

Kako in kje so živeli kristjani po Jezusovem vnebohodu?

Kdo je preganjal prve kristjane in zakaj?

Zakaj so kamenjali Štefana?

Zakaj je Savel odobral kamenjanje Štefana?

V čem je bil Damask pomembno mesto, njegov položaj, lega, ...?

Ste že kdaj slišali za ime Savel in Pavel?

Na plakat/tablo napišite vse, kar se o njem spomnite.

Se spomnite, kdaj in kako se je prvič srečal z Jezusom?

2. Čustvena uglasitev na odlomek

Mladi opazujejo umetniško sliko o spreobrnjenju ali si ogledajo prizor filma Pavel iz Tarza – spreobrnjenje. Vsebino odlomka ponovijo. Katehet vodi razgovor tako, da se ustavijo ob srečanju Pavla s skrivnostno silo, ki ga je vrgla ob tla.

3. Branje svetopisemskega odlomka

Katehet mladostnike povabi k pozornemu branju odlomka o spreobrnjenju. Berejo tako kot se katehetu zdi najprimerneje, tiho ali glasno. Vzet je širši kontekst spreobrnjenja, tudi zagovor, da bodo mladi lažje razumeli celotni kontekst dogodka.

Pavlovo spreobrnjenje Apd 22,1-16

Pavel je pripovedoval: »Možje, bratje in očetje, poslušajte zdaj, kaj vam imam povedati v svoj zagovor!« Ko so slišali, da govori po hebrejsko, so še bolj potihnili. Nato je nadaljeval: »Jaz sem Jud, rojen v Tarzu v Kilikiji, odrasel pa sem v tem mestu. Ob Gamálielovih nogah sem se natančno poučil o postavi naših očetov. Bil sem vnet za Boga, tako kot ste danes vi vsi. Smrtno sem preganjal to Pot: moške in ženske sem vklepal v verige in metal v ječo. Véliki duhovnik in vse starešinstvo lahko potrdijo, da govorim resnico. Od njih sem tudi prejel pismo za brate v Damasku, kamor sem šel, da bi tudi tamkajšnje vernike prignal v Jeruzalem, kjer naj bi bili kaznovani.

Med potjo pa, ko sem se že bližal Damasku, se mi je zgodilo tole. Okoli poldneva me je nenadoma zaslepila močna luč z neba. Padel sem na tla in zaslišal glas, ki mi je rekel: »Savel, Savel! Zakaj me preganjaš?« Vprašal sem: »Kdo si, Gospod?« In rekel mi je: »Jaz sem Jezus Nazarečan, ki ga ti preganjaš.«

Moji spremljevalci so sicer videli svetlobo, niso pa slišali glasu, ki je govoril z mano. Vprašal sem: »Kaj naj naredim, Gospod?« Gospod pa mi je velel: »Vstani in pojdi v Damask! Tam boš izvedel vse, kar ti je treba storiti!« Zaradi blišča te svetlobe nisem nič videl, zato so me morali spremljevalci voditi za roko, dokler nisem prišel v Damask. V Damasku je živel neki Hananija, pobožen mož, ki se je držal postave in za katerega so pričevali vsi tamkajšnji Judje. Prišel je k meni, se ustavil pred mano in rekel: »Brat Savel, spreglej!« In tisti trenutek sem ga zagledal. Nato je rekel: »Bog naših očetov te je izbral, da spoznaš njegovo voljo in da vidiš Pravičnega in slišiš glas iz njegovih ust, da boš pred vsemi ljudmi pričal zanj, kaj si videl in slišal. In kaj še čakaš zdaj? Vstani in daj se krstiti! Operi se svojih grehov in kliči njegovo ime!«

Zgodilo pa se mi je tole: Vrnil sem se v Jeruzalem, in ko sem molil v templju, me je obšlo zamaknjenje. Videl sem njega, ki mi je rekel: »Pohíti, nemudoma zapústi Jeruzalem, ker ne bodo sprejeli tvojega pričevanja o meni!« Jaz pa sem odvrnil: »Gospod, saj dobro vedo, da sem zapiral tiste, ki verujejo vate, in jih dal po shodnicah pretepati. In ko je bila prelita kri tvojega pričevalca Štefana, sem bil tudi jaz zraven.

Odobraval sem njihovo početje in varoval oblačila njegovih ubijalcev. < Gospod pa mi je rekel: »Pojdi, poslal te bom daleč med pogane.«

4. Vstopanje v razumevanje besedila

Po branju mladi poiščejo neznane pojme oz. nerazumljiva mesta. Če jim je vse jasno, katehet z vprašanji vodi pogovor tako, da ponovijo celotno vsebino.

5. Nedelja duhovnih poklicev

Katehet se z mladimi pogovori o nedelji duhovnih poklicev. (Izhodišča za pogovor: glej kateheze za drugo triado) Vendar naj bolj pogovor vodi, kakor sam razlaga, da mladi čim več povedo sami o njih. Katehet naj bo pozoren, kako oni doživljajo to vrsto poklicev in poklicanost.

Opomba:

Če katehetu čas in možnosti dopuščajo, naj z mladimi spregovori o naslednjih vidikih:

Kaj v življenju pomeni »biti vržen ob tla«?

Kaj doživljajo, ko morajo spremeniti svoja prepričanja?

Kako doživljajo, če se kdo iz njihovega prepričanja norčuje, jih zasmehuje ali celo prepričuje, kako so neumni, da verujejo...

III. DEJAVNOST

1. Obravnavanje odlomka v skupinah

Katehet mlade razdeli v skupine po tri. Vsaka skupina dobi na listu svojo nalogo. Katehet mladim pove, da naj bodo posebej pozorni na to, kaj je bilo za Savla – Pavla najbolj pomembno.

Prva skupina:

Poiščite lastnosti Pavla – vernika pred spreobrnjenjem, pred srečanjem z vstalim Jezusom. V čem je bila njegova napaka – kaj je delal narobe in zakaj?

Druga skupina:

Opišite trenutek Pavlovega srečanja z Jezusom, ko ga je poklical: Kaj je videl, slišal, doživel? Božja luč človeka razsvetli – kako?

Tretja skupina:

Kako je srečanje z Jezusom vplivalo na Pavlovo nadaljnje življenje? Kakšen vernik je postal Pavel sedaj? V čem se je spremenil?

Četrta skupina

Primerjajte vse tri odlomke o spreobrnjenju in poiščite razlike ter podobnosti v vseh treh pripovedih (Apd 22,6-16; Apd 9,1-24; Apd 26,12-18)

2. Predstavitev skupinskega dela

Vsaka skupina kratko predstavi svoje ugotovitve.

3. Poglobitev odlomka

Ob umirjeni glasbi vsaka skupina s skupnimi močmi nariše prizor Pavlovega spreobrnjenja .

IV. MOLITEV

Vsak učenec zase napiše, kako bi se sam odzval, če bi njega poklical Jezus, česa se boji. Jezusu napiše pismo. Pripravi eno prošnjo, ki jo bo glasno prebral.

Pesem

Misijonar

Prošnje oz. zahvale mladih

Pesem

Misijonar

DOMAČA NALOGA

Katehet ali veroučenci izberejo eno izmed nalog, ki jo bodo naredili doma.

Na internetu poišči podatke o Pavlovem življenju.

V Apostolskih delih preberi, kako je bil Pavel preganjan od svojih nekdanjih sodelavcev in kako ga je Bog reševal.

V njegovih pismih poišči odlomek, v katerem Pavel hvali ali slavi Boga.

ANALIZA ALI REFLEKSIJA OPRAVLJENE KATEHEZE

PRILOGA 1:

Razlaga pojmov: *razlage so napisane, če jih bo katehet potreboval, to pa pomeni, da jih katehet ne razlaga takoj, ampak naj učenci sami najprej najdejo razlago pojmov, katehet naj jih spodbuja z vprašanji. Dopolni le tisto, na kar sami ne bodo našli odgovora.*

Gamaliel: je bil Savlov učitelj.

Ko so zasliševali Pavla, je on dal velikemu zboru in velikemu duhovniku nasvet: »In zdaj vam pravim: Roke proč od teh ljudi in izpustite jih! Zakaj če sta njihov načrt in njihovo početje od ljudi, bosta propadla; če pa izhajata od Boga, jih ne boste mogli uničiti, temveč se boste znašli v boju proti Bogu.« (Apd 5,38-40)

Pot ali ta nauk: Jezusov nauk apostolska dela pogosto označujejo kot Pot (gr. hodos).

Ob Gamálielovih nogah: učenci so navadno sedeli na tleh, ob učiteljevih nogah. Dali so mu častni vzdevek rabban, v nasprotju z drugimi, ki so jih klicali rabbi.

Spreobrnjenje Savla je eden največjih čudežev in posegov vstalega Jezusa, ki svojemu najhujšemu preganjalcu zaupa poslanstvo, da ponese njegovo ime pred pogane in kralje.

Damask je bil mogočno in prelepo mesto, ki so ga imenovali tudi »biser Orienta«. V njem je živel zelo številna judovska skupnost, ki so ji Rimljani pustili določene avtonomne pristojnosti, celó na področju

sodstva (zato véliki duhovnik Savlu lahko naroči, naj nasprotnike vklene in s silo prižene v Jeruzalem). Očitno je v okvirih te judovske skupnosti tudi krščanstvo zelo kmalu pognalo močne korenine.

Savel je v osebi učencev preganjal Jezusa.

Samo Pavel je videl Gospoda, njegovi spremljevalci so slišali le njegov glas.

Pavla je oslepil blesk prikazni.

Sveti je drugo ime za kristjane, v Apd precej redko (prim. v. 32.41; 26,10.18), v Pavlovih pismih pogostejše (prim. 1 Kor 1,2; 6,1.2; 14,33 itd.).

Pogani: v SZ ljudstvo, ki je bilo izven Izraela; v NZ: so vsi, ki niso prejeli nobenega razodetja. (lat. paganus pomeni prebivalec ravnine, goljave)

MOLITVENA URA ZA DUHOVNE POKLICE

dr. Julka Nežič

Medtem ko duhovnik izpostavi Najsvetejše po običajnem redu, pojemo primerno evharistično pesem, npr. Ponižno tukaj pokleknimo.

D: V imenu Očeta ...

O: Amen.

D: Hvaljeno in čaščeno naj vedno bo,

O: presveto Rešnje telo.

Hvalimo Gospoda

D: Bratje in sestre, zbrali smo se k molitveni uri pred Najsvetejšim. Skupaj bomo hvalili in slavili Jezusa, ki biva med nami pod podobo kruha ter ga prosili za duhovnike, redovnike in redovnice, za misijonarje in misijonarke ter za laike, ki opravljajo v Cerkvi posebne službe. Najprej z besedami psalmista hvalimo vsemogočnega Boga. Na vzklike odgovarjate: Resnično je dober.

V: Hvalite Gospoda, ker je dober,*

O: resnično je dober.

V: Boga edinega hvalite,*

O: resnično je dober.

V: Gospoda vseh gospodov hvalite,*

O: resnično je dober.

V: Samo on dela velike čudeže,*

O: resnično je dober.

V: Naredil je nebo z modrostjo,*

O: resnično je dober.

V: Utrdil je zemljo nad vodami,*

O: resnično je dober.

V: Ustvaril je nebesne luči,*

O: resnično je dober.

V: Sonce, da gospoduje dnevu,*

O: resnično je dober.

V: Luno in zvezde, da gospodujejo noči,*

O: resnično je dober.

V: Izpeljal je svoje ljudstvo iz Egipta,*

O: resnično je dober.

V: S svojo močjo in previdnostjo ga je vodil,*

O: resnično je dober.

V: Skozi sredo morja je peljal svoje ljudstvo,*

O: resnično je dober.

V: Rešil ga je faraona in njegove vojske.

O: resnično je dober.

V: Svoje ljudstvo je vodil skozi puščavo,*

O: resnično je dober.

V: Premagal je mogočne vladarje,*

O: resnično je dober.

V: Njih deželo je dal v last svojemu ljudstvu,*

O: resnično je dober.

V: Vsemu, kar je živo, daje kruha,*

O: resnično je dober.

V: Boga nebes in zemlje hvalite,*

O: resnično je dober.

D: Tebe, vsemogočnega Boga, hvalimo in slavimo zdaj in vekomaj.

O: Amen.

Zahvalimo se Jezusu

D: Jezus Kristus je prišel na svet, da bi ljudem razodel Božjo ljubezen in naklonjenost. On je naš veliki duhovnik, brat in prijatelj. Med nami je navzoč v skrivnosti svete evharistije in v skrivnosti Cerkve. Častimo ga in hvalimo, poveljučujemo in molimo.

Sledi primerna pesem, npr. Hvali, svet, Odrešenika (tri kitice).

D: In sedaj prisluhnimo odlomku iz Janezovega evangelija.

Bralec: Jezusa so vprašali: »Kaj naj storimo, da bomo delali Božja dela?« Odgovoril jim je: »Božje delo je to, da verujete v tistega, ki ga je on poslal.« Rekli so mu: »Kakšno znamenje boš torej storil, da bomo

videli in ti verjeli? Kaj boš napravil? Naši očetje so jedli mano v puščavi, kakor je pisano: »Kruh iz nebes jim je dal jesti.« Jezus jim je dejal: »Resnično, resnično, povem vam: Ni vam Mojzes dal kruha iz nebes, ampak moj Oče vam daje resnični kruh iz nebes. Božji kruh je namreč tisti, ki prihaja iz nebes in daje svetu življenje.« Tedaj so mu rekli: »Gospod, vselej nam daj tega kruha!« Jezus jim je dejal: »Jaz sem kruh življenja. Kdor pride k meni, gotovo ne bo lačen, in kdor vame veruje, gotovo nikoli ne bo žejen.« (Jn 6,28-35)

D: V tišini premislimo, kaj nam Jezus sporoča po tem odlomku Svetega pisma. Vsak naj poskuša najti odgovor na vprašanje, kakšen je njegov odnos do obhajila; kako doživlja resnico, da je Jezus kruh življenja.

Tihota.

D: Molimo. Nebeški Oče, človeštvo si odrešil z velikonočno skrivnostjo svojega Sina. Z evharistično daritvijo v veri oznanjamo njegovo smrt in vstajenje, z molitvijo in petjem pa častimo njegovo navzočnost med nami pod podobo kruha. Pomagaj nam, da ga bomo vedno bolj ljubili in posnemali ter tako služili tvojim načrtom v blagoslov vsega človeštva. To prosimo po Kristusu, našem Gospodu.

O: Amen.

Sledi primerna pesem, npr. Jezus naj živi (prvi dve kitici).

Zahvalimo se Bogu za duhovne poklice

D: Ker je Jezus vir vseh milosti in dobrot, ga pri tej molitveni uri prosimo za vse duhovne poklice. Papež Benedikt XVI. je v svojem pismu za letošnji svetovni dan molitve za duhovne poklice zapisal:

Bralec: »Plodovitost duhovnih poklicev je v prvi vrsti sad zastonjskega Božjega delovanja.«

D: Vsak duhovni poklic je Božji dar, zato je prav, da se za ta dar Bogu zahvalimo. Za vsako zahvalo bomo rekli: Hvala ti, Gospod.

Bralec: Dobri Bog, zahvaljujemo se ti za duhovnika (duhovnike), ki deluje (delujejo) v naši župniji in za vse duhovnike, ki izhajajo iz naše župnije.

O: Hvala ti, Gospod.

Bralec: Zahvaljujemo se ti za stalne diakone, ki skupaj z duhovniki skrbijo za lepoto bogoslužja, oznanjevanje evangelija in za ljudi v stiski.

O: Hvala ti, Gospod.

Bralec: Zahvaljujemo se ti za slovenske redovnike in redovnice, zlasti še tiste, ki so na začetku svoje redovne poti.

O: Hvala ti, Gospod.

Bralec: Zahvaljujemo se ti za vse duhovnike, redovnike in redovnice, ki so zaradi bolezni ali starosti priklenjeni na bolniško posteljo in ti svoje trpljenje darujejo za naše zveličanje.

O: Hvala ti, Gospod.

Bralec: Zahvalimo se za vse slovenske misijonarje in misijonarke, ki so zapustili domači kraj, da bi lahko služili bratom in sestram, ki še ne poznajo Kristusa in njegovega nauka.

O: Hvala ti, Gospod.

Bralec: Zahvaljujemo se ti za laiške katehiste in katehistinje ki v naši škofiji zlasti med otroki in mladino oznanjajo tvoj evangelij.

O: Hvala ti, Gospod.

Bralec: Zahvaljujemo se ti za naše ministrante, bralce, izredne delivce obhajila, pevce in organiste, ki nam pomagajo, da lažje sodelujemo pri bogoslužju.

O: Hvala ti, Gospod.

D: S svetopisemskim pisateljem vas vabim, da skupaj hvalimo Boga za njegovo dobro, ki nam jo izkazuje po duhovnih poklicih. Odpev se glasi: Hvalimo Gospoda v njegovem svetišču.

O: Hvalimo Gospoda v njegovem svetišču.

D: Hvalite Gospoda v njegovem svetišču,
Hvalite ga na veličastne nebu.

Hvalite ga v njegovih mogočnih delih,
Hvalite ga zaradi njegovega veličastva.

O: Hvalimo Gospoda v njegovem svetišču.

D: Hvalite ga z glasom trobente,
Hvalite ga na harfo in citre.
Hvalite ga z bobni in veselim rajanjem,
Hvalite ga na strune in piščali.
O: Hvalimo Gospoda v njegovem svetišču.

D: Hvalite ga na cimbale milozvočne,
Hvalite ga na cimbale močno doneče.
Vse, kar živi in diha,
Naj hvali Gospoda.
O: Hvalimo Gospoda v njegovem svetišču.

Zahvalimo se Bogu za pričevalce njegove ljubezni

D: Papež je v omenjenem pismu poudaril, kako pomembno je, da tisti, ki so poklicani v duhovni poklic, živijo v občestvu kot pričevalci.

Bralec: »V hoji za Jezusom si mora vsak, ki je poklican v posvečeno življenje, prizadevati, da pričuje za podaritev samega sebe Bogu. Iz te podaritve izhaja zmožnost, da se potem podarja tistim, ki mu jih Božja previdnost zaupa v pastoralno skrb, s popolno, nenehno in zvesto predanostjo in z veseljem, da more postati sopotnik mnogih bratov in sester, da bi se le-ti odprli srečanju s Kristusom in da bi njegova beseda postala luč na njihovi poti.«

D: Najprej se Bogu zahvalimo za duhovnike, diakone, redovnike in redovnice, misijonarje in misijonarke, katehiste in katehistinje ter sodelavce pri bogoslužju, ki nas s svojim zgledom spodbujajo k življenju po veri. Recimo: Bogu hvala za njihovo pričevanje.
O: Bogu hvala.

Bralec: Mnogi naši duhovniki dan za dnem oznanjajo evangelij z besedo in svojim zgledom ter se odpovedujejo sami sebi, svoji osebni koristi. V potu svojega obraza delajo za naša župnijska občestva ter nas neutrudno vabijo, da sledimo Kristusu.

O: Bogu hvala za njihovo pričevanje.

Bralec: Stalni diakoni nam s svojo službo v Cerкви in z življenjem v svojih družinah dokazujejo, da je pristno krščansko življenje v zakonu in družini možno in uresničljivo.

O: Bogu hvala za njihovo pričevanje.

Bralec: Naši redovniki in redovnice so se odpovedali svojim družinam, da se lažje posvečajo skrbi za ljudi, ki so se znašli v najrazličnejših stiskah. Njihova molitev in njihove odpovedi nas spodbujajo, da ne bi bili slepi za potrebe svojih bližnjih.

O: Bogu hvala za njihovo pričevanje.

Bralec: Misijonarji in misijonarke se v tujih deželah prilagajajo kulturi narodov, ki jim oznanjajo evangelij in se pri tem ne ustrašijo nevarnosti, ki jim pri njihovem delu pretijo.

O: Bogu hvala za njihovo pričevanje.

Bralec: Mnogi katehisti in katehistinje poučujejo verouk, vodijo razne župnijske ali dekanijske skupine, čeprav so zaposleni v civilnih službah in imajo svoje družine. Njihovo nesebično delo nas vzpodbuja, da bi tudi mi začutili svojo odgovornost za dejavnosti v župniji.

O: Bogu hvala za njihovo pričevanje.

Bralec: Sodelavci pri bogoslužju se trudijo, da bi svojo službo opravljali Bogu v čast in slavo, vernikom pa pomagali, da bi pri bogoslužju zavestno in dejavno sodelovali.

O: Bogu hvala za njihovo pričevanje.

D: Slavimo Gospoda, ki nam je dal toliko pričevalcev vere in mu vzklikajmo: Slavil bom Gospoda ob vsakem času.

O: Slavil bom Gospoda ob vsakem času.

D: Slavil bom Gospoda ob vsakem času,
njegova hvalnica bo vedno na mojih ustih.
Z Gospodom se ponaša moja duša,
ponižni naj to slišijo in se veselijo.

O: Slavil bom Gospoda ob vsakem času.

D: Poveličujte z menoj Gospoda, njegovo ime vsi skupaj slavimo. Iskal sem Gospoda in me je uslišal, vseh mojih strahov me je rešil.

O: Slavil bom Gospoda ob vsakem času.

D: Glejte nanj in boste žareli od veselja, vaši obrazi naj ne zardevajo. Siromak je klical, in Gospod je slišal, iz vseh njegovih stisk ga je rešil.

O: Slavil bom Gospoda ob vsakem času.

Primerna pesem, npr. Mogočno se dvigni (tri kitice)

Prosimo Boga za vse, ki opravljajo duhovne poklice

D: Papež je v že omenjenem pismu zapisal tudi naslednje:

Bralec: »Vsak duhovnik, vsak posvečen moški in vsaka posvečena ženska, ki so zvesti svojemu poklicu, posredujejo radost služenja Kristusu in vabijo vse kristjane, da se odzovejo vesoljnemu klicu k svetosti. Torej, da bi pospešili duhovniške in redovniške poklice, da bi okrepili in naredili učinkovito oznanjevanje poklicev, potrebujemo zgled tistih, ki so že izrekli svoj »da« Bogu in načrtu, ki ga ima z njimi.«

D: Biti zvest svojemu poklicu in brez pridržka služiti Bogu, gotovo ni lahko. Za to je potrebna Božja pomoč, ki jo izprosimo s ponižno molitvijo. Zato sedaj molimo:

D: Jezus, naš prijatelj in vodnik, z zaupanjem te prosimo za vse naše duhovnike, diakone, redovnike in redovnice ter misijonarje in misijonarke. Napravi iz njih orodje svojega miru. Kjer je sovraštvo, naj prinašajo spravo. Kjer so razdori, naj ustvarjajo edinost. Kjer so dvomi, naj utrujejo vero. Kjer so zmote, naj svetijo z resnico. Kjer je obup, naj budijo upanje. Kjer je žalost, naj razdajajo veselje.

Gospod Jezus, pomagaj našim duhovnikom, da bodo sveti, požrtvovalni in potrpežljivi. Nam pa daj moči, da jim bomo vračali zvestobo za zvestobo, velikodušnost za velikodušnost, dobroto za dobroto.

Marija, mati velikega duhovnika Kristusa, izprosi našim duhovnikom in redovnikom, diakonom in misijonarjem zvestobo do konca.

O: Amen.

D: Nebeški Oče, po tvoji volji evangelij kot kvas prenavlja svet. Našim katehetom in katehetinjam, ki oznanjajo veselo oznanilo otrokom, mladim in staršem, daj pravega evangeljskega duha gorečnosti in modrosti. Z zavzetim služenjem Cerkvi naj uresničujejo tvoje kraljestvo v naših župnijskih občestvih. Po Kristusu, našem Gospodu.

O: Amen.

D: Vsemogočni Bog, Kristusovo kraljestvo se širi po vsem svetu in po bogoslužju smo lahko ljudje vseh časov deležni tvojega odrešenja.

Pomagaj našim bratom in sestram, ki kot bralci, psalmisti, izredni delivci obhajila, ministranti, pevci in pevke ali kako drugače na poseben način sodelujejo pri bogoslužju. Naj svojo službo opravljajo zavzeto, s svetim spoštovanjem, tebi v slavo in ljudem v zveličanje. Po Kristusu, našem Gospodu.

O: Amen.

Primerna pesem, npr. O Marija, naša ljuba Mati (prvi dve kitici).

Prosimo za nove duhovne poklice.

D: Bratje in sestre, Boga smo počastili, se mu zahvalili za duhovne poklice, ga prosili zanje, sedaj pa še prosimo za nove duhovne poklice, saj vemo, da jih Cerkev zelo potrebuje.

D: Molimo. Nebeški Oče, tvoj Sin nam tudi danes govori, da je žetev velika, delavcev pa malo. Spodbuja nas, naj tebe, Gospodarja žetve, prosimo: Pošlji delavcev na svojo žetev!

O: Pošlji delavcev na svojo žetev!

Bralec: Z zaupanjem te zato prosimo, daj nam v svoji brezmejni dobroti mnogo novih duhovnih poklicev, ki bodo po tvojem zgledu širili Božje kraljestvo.

O: Pošlji delavcev na svojo žetev!

Bralec: Vzemi iz našega naroda v svojo sveto službo tiste fante in dekleta, za katere veš, da bodo neutrudno delali in se radostno žrtvovali za tvojo slavo, za sveto katoliško Cerkev in za blagor vseh ljudi.

O: Pošlji delavcev na svojo žetev!

Bralec: Daj nam milost, da tudi v naši župniji vzkalijo novi duhovniški, diakonski, redovniški in misijonarski poklici.

O: Pošlji delavcev na svojo žetev!

Bralec: Izberi izmed nas tiste, ki bodo kot katehisti in katehistinje, kot ministranti, bralci, pevci, organisti ali izredni delivci obhajila pričevalci tvojega evangelija.

O: Pošlji delavcev na svojo žetev!

D: Prosimo Boga, naj usliši naše prošnje: Prosimo te, usliši nas.

O: Prosimo te, usliši nas.

Bralec: Pomagaj nam, da bomo cenili tvoje darove, zlasti tiste, ki nam jih daješ po bratih in sestrah v duhovnih poklicih.

O: Prosimo te, usliši nas.

Bralec: Varuj nas, da ne bomo ovirali nikogar, ki si ga poklical v svojo službo.

O: Prosimo te, usliši nas.

Bralec: Navdihuj nas, da bomo vsakega razumeli, spremljali in podpirali pri njegovem odločanju.

O: Prosimo te, usliši nas.

Bralec: Vodi nas, da bomo v Cerkvi na Slovenskem živeli, zoreli in ravnali kota bratje in sestre tvoje velike družine.

O: Prosimo te, usliši nas.

D: In sedaj kot del velike družine, Cerkve, molimo Tisto molitev, ki nas jo je naučil sam Gospod Jezus.

O: Oče naš ...

Primerna blagoslovna pesem, npr.: Jezus, ti si vinska trta, ali: Glasno zapojmo; ali: Najsvetejši, tebe počastimo.

Sledi blagoslov z Najsvetejšim po običajnem redu.

Molitveno uro sklenemo s primerno pesmijo, npr. himno za evharistični kongres.

Molitveno uro lahko dobite na internetu:

http://www.skofija-sobota.si/slo/stran.php?id_strani=212

